

การศึกษารูปแบบของคำบรรยายสไลด์เทป ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ปริญญาบัตร

ของ

อรรถพล เรืองบุรพ

๓๓ ส.ค. 2524

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำถามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2524

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

27045

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติโคพิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโค

..... ประธาน
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ภายความช่วยเหลือ แนะนำเป็นอย่างดีจาก
รองศาสตราจารย์ขม ภูมิภาค และอาจารย์สมหวัง คุรุรัตน์ ผู้วิจัยจึงขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ คุณเกษม สุริยวงศ์ คุณมานิตย์ ทองจันทร์ และคุณดวงตา
เพ็ชรนิล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษามาตั้งแต่ต้น จนกระทั่งงาน
วิจัยสำเร็จ

และขอกราบขอบพระคุณพ่อ และแม่ เป็นอย่างสูงที่ได้สนับสนุนด้านการศึกษา
ของผู้วิจัยมาโดยตลอด

อรรณพล เรืองบุรพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	1
บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	8
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของสไลด์เทป	8
คุณลักษณะเฉพาะของสไลด์เทป	8
คุณค่าของสไลด์เทปทางด้านการศึกษา	9
การวิจัยเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สไลด์เทป	
กับการสอนตามปกติ	12
การวิจัยเปรียบเทียบการใช้สไลด์เทปกับการสอน	
โดยใช้สื่อชนิดอื่น	15
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของสไลด์เทปด้านการผลิต	
และการใช้	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบคำบรรยายแบบต่าง ๆ	21
อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ..	24
สมมติฐาน	26
3	27
วิธีดำเนินการทดลอง	27
กลุ่มตัวอย่าง	27
วิธีดำเนินการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง	27

แบบแผนการทดลอง	28
เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง	29
การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการทดลอง	30
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	30
การดำเนินการทดลอง	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	33
การจัดกระทำกับข้อมูล	34
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน จากการ เรียนควยสไลด์เทปที่มีคำบรรยายต่างกันสามแบบ	35
5 บทขอสรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	37
บทขอ	37
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	37
สมมติฐาน	37
กลุ่มตัวอย่าง	38
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	38
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	38
การดำเนินการทดลอง	39
สรุปผลการทดลอง	39

บทที่	หน้า
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	41
บรรณานุกรม	42
ภาคผนวก	51

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความสามารถ ทางการเรียน	28
2	แสดงแบบแผนการทดลอง	28
3	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) และค่า ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas}) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ	31
4	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม	34
5	แสดงค่า t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่มทดลองที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน จากการเรียนควยสไลด์เทปที่มีคำบรรยายเหมือนกัน แต่ละแบบ	36

ปัจจุบันประเทศต่างๆทั่วโลก กำลังประสบปัญหาวิกฤติการณ์ที่สำคัญ 2 ประการ ประการแรกคือแก๊งการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้นมาก ประการที่สองคือแก๊งการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็ว จาก 3 พันล้านคนในปี พ.ศ. 2503 เป็น 4 พันล้านคนในปี พ.ศ. 2518 และองค์การสหประชาชาติได้คาดคะเนว่า โลกจะมีประชากรถึง 6.3 พันล้านคนในปี พ.ศ. 2543 สำหรับประเทศไทย แมวว่ารัฐบาลจะกำหนดนโยบายในการคุมกำเนิดให้ประชากรเพิ่มขึ้นได้เพียงร้อยละ 2.5 ต่อปีก็ตาม จากจำนวนประชากรในปัจจุบัน 47 ล้านคน จะมีผลทำให้ประชากรเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1 ล้านคน เมื่อประชากรมีจำนวนมากขึ้น ย่อมมีปัญหาตามมา เช่น การขาดแคลนอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค โรงพยาบาล และโรงเรียน เป็นต้น ปัญหาจำเป็นเร่งด่วนคือการให้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ การที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อมีประชากรที่มีคุณภาพสูง เพียงพอ

หลายประเทศได้ตระหนักถึงปัญหาประชากรคุณภาพ เนื่องจากขาดโอกาสทางการศึกษา จึงได้พยายามจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยให้ทรัพยากรอย่างจำกัด (สงวน สิทธิเลิศอรุณ 2522 : 30) สำหรับประเทศไทยก็เช่นกัน เนื่องจากค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในแต่ละปีสูงมาก เป็นจำนวนเงินหลายพันล้านบาท (สมชัย วุฒิปรีชา 2515 : 150 - 154) ฉะนั้นจึงได้พยายามคิดค้นหาวิธีการที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายในทางการศึกษา โดยไม่ต้องลงทุนสูง หรือเสียค่าใช้จ่ายมากนัก แต่สามารถสนองความต้องการในการให้การศึกษาดังกล่าวได้ (อัมพร มีสุข 2518 : 73)

การจัดการศึกษาวิธีหนึ่งที่ประหยัด และได้ผลคุ้มค่าคือการนำสื่อการสอนมาใช้ ร่วมกับการสอนตามปกติ สื่อการสอนประเภทสไลด์เทปโคเซามาธิบดีพบาในการ

จัดการศึกษาในโรงเรียนมากขึ้น ในช่วงระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2503 และแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2520 (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2519 : 93) เพราะเทคโนโลยีเทปโชนทัศน์ในการผลิตค่ากว่าสื่อชนิดอื่นในประเทศเดียวกัน เช่นภาพยนตร์ และโทรทัศน์ ผลิตได้ง่าย รวมทั้งต้นทุนการใช้ และการเคลื่อนย้ายก็ทำได้สะดวก และเก็บรักษาได้ง่ายอีกด้วย (Raat. 1972 : 324 - 328)

สื่อการสอนชนิดนี้ ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้ทั้ง 2 ทาง คือ รับรู้ทางสายตา และจากการฟัง และรับรู้โดยอาศัย "ตาหู หูฟัง" ประกอบกัน จึงช่วยให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนสูง (เสรี กริมหา 2521 : 17) นอกจากนี้ยังช่วยประหยัดเวลาในการอธิบายโครงสร้าง กลไกการทำงานโคทุกสาขาวิชา ทำให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น (ศักดา ศิริพันธ์ 2522 : 64) สไลด์เทปนี้ใช้ได้ทั้งการเรียนด้วยตนเอง และการเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ในขณะที่ฉายความมืดของห้องสามารถควบคุม และดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี (Dale. 1969 : 248) จะเห็นได้ว่าสไลด์เทปเป็นสื่อกลางในการสอนที่มีคุณค่าต่อการศึกษามาก และจากคุณสมบัติดังกล่าวทำให้ผู้ผลิต และผู้ใช้สื่อ ตลอดจนครูและนักเรียนให้ความสนใจกับสไลด์เทปมากขึ้นตามลำดับ

จากการวิจัยแบบของภาพที่นำมาใช้ในการสร้างสไลด์เทปพบว่า นักเรียนชอบภาพถ่ายมากที่สุด ชอบภาพวาดเหมือนจริงลงมา และชอบภาพลายเส้นน้อยที่สุด (ประสงค์ นิมมา 2517 : 57 - 60) ซึ่งตรงกับผลการวิจัยเกี่ยวกับความชอบของนักเรียนต่อภาพในลักษณะต่าง ๆ กัน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และชั้นประถมศึกษาตอนปลายชอบภาพถ่ายมากที่สุด เช่นกัน (พีรานุช ภาสุรภัทร 2513 : 87) ส่วนการวิจัยเปรียบเทียบการใช้สไลด์เทปกับการสอนตามปกติ ส่วนใหญ่พบว่าไคนดไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่าสไลด์เทปช่วยให้นักเรียนจดจำไคนดมากกว่า เช่นใช้สไลด์เทปสอนคำศัพท์ภาษาไทย สอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ และสอนวิชาสังคมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการวิจัยสไลด์เทปเปรียบเทียบกับสื่ออื่น และปรากฏผลว่า

ไคน์ผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันคือ การวิจัยสไลด์เทปเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ ชนิดสื่อ
ธรรมชาติ มีเสียงประกอบ กับสมุฏภาพโปรแกรม และกับการสอนด้วยโทรทัศน์

ไม่ว่าสื่อการสอนจะสามารถเข้าใจ ชวนให้ตื่นเต้น และนำติดตามเพียงใด
ก็ตาม ถ้ามีการนำเสนอที่ไม่ดีพอแล้ว สื่อนั้นจะไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวใดทั้งที่
มุ่งหวังไว้เลย (เสรี กริมหา 2521 : 17) มีผู้วิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของ
การใช้สไลด์เทปด้วยวิธีการเสนอ ซึ่งปรากฏว่ามีหลายวิธีด้วยกันที่เกิดผลดีในการสอน
คือการฉายสไลด์พร้อมฟังคำบรรยาย มีการอภิปราย แล้วฉายสไลด์ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง
(ประพัทธ์ ชัยเจริญ 2515 : 45) และการอธิบายเนื้อเรื่องแล้วฉายสไลด์เทป
และอภิปรายซ้ำ จะไคน์ผลการเรียนรู้ดีกว่าการฉายสไลด์เพียงอย่างเดียว (ไพโรจน์
เนาใจ 2516 : 45) และจากการวิจัยของคาร์คินพบว่า การใช้สไลด์ในการสรุป
บทเรียนดีกว่าการนำเข้าสู่บทเรียน (คาร์คิน คีตะวงศ์ 2515 : 71)

เกี่ยวกับรูปแบบของคำบรรยายสไลด์เทป ฮัลเลน (1960) ไค์กล่าวถึงงาน
วิจัยของ บัตส์ (1956) และเวอร์จิส (1954) เกี่ยวกับการเรียนรู้จากสไลด์เทปว่า
นักเรียนที่ดูจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายเป็นรูปบอกเล่า หรือคำสั่ง จะทำข้อสอบไค์
ดีกว่ากลุ่มที่ดูจากสไลด์ที่มีคำบรรยายในรูปคำถามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เป็รื่อง กุมุท
2519 : 66) แต่การวิจัยทางคานนี้มีน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ
ของคำบรรยายสไลด์เทปแบบอื่นที่แตกต่างกันออกไป เพื่อเปรียบเทียบผล และเป็นการ
พัฒนาประสิทธิภาพของสไลด์เทปให้ไค์ผลดียิ่งขึ้น

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการสอน
อ่าน ฟัง พูด และเขียน คำที่มีลักษณะเป็นคำสัมผัสคล้องจอง และคำประพันธ์ต่าง ๆ
ในระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง 6 (กระทรวงศึกษาธิการ 2521
: 38 - 57) แสดงว่าคำสัมผัสคล้องจองมีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับประถม
ศึกษา และจากการสัมภาษณ์เรื่องการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กได้มีการเสนอให้ใช้
สำนวนภาษาเป็นแบบคำประพันธ์ หรือคำคล้องจองในหนังสือสำหรับเด็ก เพราะ

ช่วยให้เด็กจดจำเนื้อหาโคคี่ขึ้น (สมาคมภาษา และหนังสือ 2515 : 23 - 24) และ เพราะการไ้ช้ถ้อยคำเป็นคำกลอนง่าย ๆ เป็นสิ่งที่เด็กในวัย 11 - 12 ปีชอบ (กรมวิชาการ 2509 : 140) ส่วนการบรรยายเพื่อให้มองเห็นภาพพจน์ชัดเจน ไม่ควรเป็นเยื่อ และมีมากเกินไปจนจำเป็น เพราะนักเรียนสนใจอ่านบทสนทนามากกว่า บทบรรยาย (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520 : 151) เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ใ้ได้รับฟังคำบรรยายจากครู จากรายการวิทยุ และโทรทัศน์ และได้รับฟังคำสนทนา จากละครวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์อยู่เป็นประจำ จึงน่าจะใ้มีการทดลองเปรียบเทียบว่าการบรรยายแบบโคคี่ใ้สุคสำหรับ เด็ก

จากเอกสารและการวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึง เกิดความคิดว่ารูปแบบ ของคำบรรยายต่าง ๆ 3 แบบ คือ แบบบรรยาย แบบสนทนา และแบบคำคล้องจอง เมื่อนำมาใช้บรรยายสไลด์เทปแล้ว คำบรรยายแบบโคคี่จะส่งผลใ้เกิดการ เรียนรูโคคี่ใ้สุค ในจำนวนทั้ง 3 แบบ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่องภัยจากยาเสพติดใ้โทษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเรียนจาก สไลด์เทปใ้มีรูปแบบคำบรรยายใ้แตกต่างกัน คือรูปแบบคำบรรยายเป็นการพูดบรรยาย (Talk) รูปแบบคำบรรยายแบบการสนทนา (Dialogue) และรูปแบบคำบรรยาย แบบคำคล้องจอง (Poetry)

2. เพื่อศึกษาว่ารูปแบบคำบรรยายสไลด์เทปทั้งสามแบบนี้ จะเหมาะสม กับเด็กนักเรียนใ้มีความสามารถทางการ เรียนสูง หรือเด็กนักเรียนใ้มีความสามารถ ทางการเรียนต่ำ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของสื่อ เพื่อเป็นการพัฒนาสื่อการสอนประเภทสไลด์เทปนี้ ให้ได้ผลดีต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น
2. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้ผู้สอนได้ทราบแนวทางในการเลือกรูปแบบคำบรรยาย เพื่อสร้างสื่อการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และตรงตามความสนใจของเด็กอีกด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง
ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสรรพวิทยาสงเคราะห์ อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ภาคปลาย ปีการศึกษา 2522 โดยแบ่งกลุ่มการทดลองดังนี้
 กลุ่มทดลอง ก. ศึกษาจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยาย เป็นแบบพจนานุกรม
 กลุ่มทดลอง ข. ศึกษาจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยาย เป็นแบบพจนานุกรมสนทนา
 กลุ่มทดลอง ค. ศึกษาจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยาย เป็นแบบคำคล้องจอง
 กลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มทำการศึกษาค้นคว้าจากสไลด์เทปดังกล่าว โดยใช้เวลาในการศึกษาแต่ละครั้งเท่า ๆ กัน จำนวนกลุ่มละ 4 ครั้ง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 ตัวแปรคน (Independent Variable)
  1. รูปแบบของคำบรรยายสไลด์เทป
    - 1.1 คำบรรยายแบบเสียงพจนานุกรม (Talk)
    - 1.2 คำบรรยายแบบเสียงพจนานุกรมสนทนา (Dialogue)
    - 1.3 คำบรรยายแบบเสียงพจนานุกรมคำคล้องจอง (Poetry)

2. ระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้คะแนนผลสอบปลายปี (G.P.A.) ของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อปีการศึกษา 2521 คือ

2.1 ระดับความสามารถทางการเรียนสูง

2.2 ระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นิยามศัพท์เฉพาะ

สไลด์เทป หมายถึงภาพสไลด์สี ขนาด 2x2 นิ้ว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองครั้งนี้ เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ วิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ฉายด้วยเครื่องฉายสไลด์อัตโนมัติประกอบเทปบันทึกเสียง ซึ่งจะให้เสียงตรงกับภาพทั้งแต่คนจนจบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถในการตอบข้อสอบวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 กลุ่ม

นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง หมายถึงนักเรียนที่มีคะแนนรวมสอบปลายปี ปีการศึกษา 2521 ตั้งแต่ลำดับที่ 1 - 60 นับจากผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดลงมา จากจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด

นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ หมายถึงนักเรียนที่มีคะแนนรวมสอบปลายปี ปีการศึกษา 2521 ตั้งแต่ลำดับสุดท้ายขึ้นมา เป็นจำนวน 60 คน จากจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด

นักเรียนในกลุ่มทดลองทุกกลุ่มศึกษาเรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ เป็นเวลา 4 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยแบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มทดลอง ก. หมายถึงกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาจากสไลด์เทปที่มีรูปแบบคำบรรยายแบบบรรยาย (Talk)

กลุ่มทดลอง ข. หมายถึงกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาจากสไลด์เทปที่มีรูปแบบคำบรรยายแบบสนทนา (Dialogue)

กลุ่มทดลอง ค. หมายถึงกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาจากสไลด์เทปที่มีรูปแบบคำบรรยายแบบคำคล้องจอง (Poetry)

การบรรยาย คือการอธิบาย ชี้แจง หรือเล่าเรื่องอย่างละเอียดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เป็นการพูดบรรยายตลอดเรื่อง

การสนทนา คือการพูดคุยโต้ตอบกันระหว่างคนสองคน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีบรรยากาศเป็นกันเองตามบรรยายละเอียดที่เขียนขึ้นอย่างประณีตวิจิตร

คำคล้องจอง คือคำที่ใช้สระหรือตัวสะกดอย่างเดียวกัน หรือมีคำที่มีพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน เป็นถ้อยคำสั้น ๆ กระชับรัดกุม แต่มีความหมายกว้างขวางลึกซึ้ง และมีเสียงที่ไพเราะ

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของสไลด์เทป

สไลด์มีความหมายตามพจนานุกรมการศึกษา (Dictionary of Education) ดังนี้ "สไลด์เป็นวัสดุโปร่งแสงที่มีภาพเหมือนจริงฉีกออกอยู่ระหว่างชั้นของกรอบภาพ ซึ่งใช้สำหรับฉายในเครื่องฉาย หรือดูจากแสงที่ส่องผ่าน ความหมายของสไลด์จะรวมถึงฟิล์มโพสิทีฟ (Positive) ที่ฉีกออกอยู่ระหว่างกระจกควย และเป็นวัสดุการศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องใช้กับ เครื่องมือประเภทอาร์คแวร์"

อีกความหมายหนึ่งคือ เป็นภาพโปร่งแสงซึ่งมีทั้งภาพเหมือนจริง สี และขาว - ดำ มีขนาดต่างกัน บางชนิดมีขนาดใหญ่พอที่จะควยคาเบลาโคอย่างชัดเจน แต่บางชนิดมีขนาดเล็กมากต้องควย "ที่ดู" (viewer) ซึ่งมีจอเล็ก ๆ ในตัวเอง และมีแสงสว่างจากหลอดไฟภายใน แตะนำไปใช้กับผู้เรียนเป็นกลุ่มจะตองนำไปฉายควยเครื่องฉายตามขนาดของสไลด์นั้น ๆ (ชัยรงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 245-248)

คุณลักษณะเฉพาะของสไลด์เทป

สไลด์เป็นภาพสีโปร่งแสง ภาพของสไลด์ที่ปรากฏบนจอพร้อมกันมีค่าบรรยายประกอบทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ทั้งทางตาและหู ขอมทำให้เกิดการรับรู้ได้มาก และเข้าใจได้ชัดเจน (บริยัทโกดัก 2519 : 239) และได้รับความบันเทิงไปพร้อมกัน จากการรับรู้ทางตาและทางหูนี้ จะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูง (Wittich and Schuller. 1973 : 398) คุณค่าของสไลด์ทางการศึกษามีเท่ากับรูปภาพ แต่สามารถเก็บรักษา และทำสำเนาได้ง่ายกว่า (Thralls. 1958 : 19) ค่าราคาต้นทุนในการผลิตก็ต่ำกว่าภาพยนตร์แต่ใช้ได้อีกเกือบเท่าเทียมกัน สไลด์เทปช่วยให้ความสะดวกและประหยัดเวลาในการสอน และยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

และเข้าใจบทเรียนโคคี่ขึ้น (ศีกคา ศิริพันธ์ 2522 : 64) สไลด์จึงมีประสิทธิภาพ
 ในทางการศึกษาสูงกวารูปภาพ และยังสามารชิกับผูเรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่ไคในเวลา
 เกี่ยวกันอีกควย

อัลเลน (Allen.1959 : 84-91) ไคสรูปผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการไช
 สื่อสอิทที่สนตาง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ฟลิ์มสตริบ สไลค และเทปบันทึกเสียงไววา "ใน
 การเรียนการสอนถาเอาสื่อการสอนตางชนิดกันมาไชรวมกันไคถูกตองและกลมกลืน
 แลว จะไคผลการเรียนรูคิกวากการไชสื่อการสอนเพียงอยางเดียว" ในปัจจุบันจึงไค
 มีการปรับปรุงสไลคไคสะดวกแกการไชมากขึ้น ไคยนาเทปบันทึกเสียงมาไชรวมกับ
 สไลคจึงเรียกวาสไลคเทป นับเป็นการพัฒนาสื่อการสอนตามแนวคิดของอัลเลนนั้นเอง

คุณค่าของสไลคเทปทางคานการศีกษา

ไคสลาร์ (Keislar, 1960 : 310-315) ไคทำการวิจัยพบวาเท็กสามารถ
 เรียนไคคี่ขึ้น เมือไชวัสดุที่ไชกับเครื่องฉายเป็นอุปกรณ์การสอน และไคสรูปวา ความมีค
 และแสง เป็นตัวกระตุ้นใคเรียนมีความสนใจคอบทเรียนตลอดเวลา เป็นผลไคการสอน
 คี่ขึ้นควย และบราวน์ (Brown, 1969 : 36) ไคกล่าวถึงคุณสมบัติพิเศษของสไลค
 และภาพยนตร์วา มีคุณสมบัติพิเศษในการแนะนำทเรียนใคใหม่ใคแถเรียน

แฮสและแพคเกอร์ (Hass and Packer, 1964 : 47) ไคกล่าวถึง
 คุณค่าของสไลคไคคานการสอนไวคังนี้

1. สามารถรวบรวมจุดสนใจของผูเรียนไคคี่
2. ช่วยเรวความสนใจของผูเรียนไคคี่
3. เป็นการช่วยเสริมบทเรียน
4. ทคสอบความเขาใจของผูเรียนไค
5. สามารถฉายใคหุข่าไคทันทีที่ตองการ
6. ไคเสนอบทเรียนใหม่คอไป
7. ครูและนักเรียนสามารถทำงานรวมกันไค

ส่วนวิททิชและชูลเลอร์ (Wittich and Schuller, 1962 : 331-332)

ไคกลาวถึงประโยชน์และคุณค่าของสไลด์โดยทั่วไปคือ

1. เป็นภาพนิ่งซึ่ง เป็นสื่อที่มีคุณภาพสูงในการสอน
2. มีลักษณะเป็นชุดเสนอใ้หลายแบบ จะแยกฉายหรือเรียงลำดับใหม่ก็ได้
3. เป็นที่รวมจุดสนใจของผู้เรียน
4. สามารถผลิตใ้ทั้งที่เป็นสี และขาว-ดำ
5. ผลิตใ้คงทนกว่าฟิล์มสกริป และภาพยนตร์
6. สะดวกรวดเร็วในการจัดฉาย
7. ไม่ต้องใ้ใช้ห้องฉายที่มีความมืดมากนัก
8. มีราคาไม่แพงจนเกินไป
9. ใ้ใช้สอนใ้กว้างขวางทุกสาขาวิชา

นอกจากนี้ เคมพ์ ยังใ้สรุปคุณค่าของสไลด์ใ้ดังนี้ (Kemp, 1968 : 36)

1. สามารถใ้ใช้สอนเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคลได้
2. จัดเรียงลำดับภาพใ้ใหม่ตามความเหมาะสม
3. ค่าใ้จ่ายในการผลิตสไลด์ดำ และเครื่องฉายมีราคาถูก
4. มีน้ำหนักเบาขนาคกระเทาะใ้ สะดวกต่อการใ้ใช้และการเก็บรักษา

สำหรับในประเทศไทย สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ (สมพงษ์ ศิริเจริญ และ

คณะ 2506 : 179-181) ใ้สรุปคุณค่าของสไลด์ใ้ดังนี้

1. สอนใ้ให้เกิดทักษะ
2. สอนใ้เพื่อใ้ห้รู้อุ้แท้จริง
3. เพื่อเป็นรากฐานใ้เกิดความเข้าใจในสั้ญญลักษณะต่าง ๆ
4. เพื่อใ้ใช้แทน หรือลคขนาดของอุปกรณ์อื่น
5. เพื่อส่งเสริมใ้ใหญ่เรียนมีสุนทรียภาพ
6. เพื่อใ้ใหญ่เรียนสนใจ เรื่องที่ใ้จะเรียนต่อไป
7. เพื่อพบพานเรื่องที่เรียนมาแล้ว

8. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์อื่น ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

9. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะมูลฐานต่าง ๆ

และไพโรจน์ เมาใจ (ไพโรจน์ เมาใจ 2516 : 6) กล่าวถึงคุณค่าของสไลด์ที่ม้ต่อการเรียนการสอนไว้คือ

1. นักเรียนสามารถศึกษาจากสไลด์ได้ด้วยตนเอง

2. ใส้แทนหรือเปลี่ยนขนาดของอุปกรณ์ที่มีขนาดไม่เหมาะสมกับห้องเรียนได้

3. สามารถใช้ฝึกทักษะให้แก่มุเรียนได้เป็นอย่างดี

4. มีราคาไม่แพงจนเกินไป ครูสามารถผลิตขึ้นใช้เองได้ และตรงกับความต้องการของผู้สอน

5. เป็นอุปกรณ์ที่เก็บรักษาได้ง่าย ไม่เปลืองที่เก็บ และมีความคงทนสามารถเก็บไว้ใช้ได้เป็นเวลานาน

6. สะดวกต่อการเตรียมและใช้ ใช้ได้กับห้องเรียนธรรมดาโดยที่ไม่ต้องการความมืดมาก

7. สามารถนำไปใช้ร่วมกับอุปกรณ์อย่างอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง

อานาจ ขำพรังค์ (อานาจ ขำพรังค์ 2520 : 10-11) กล่าวว่า
ใ้มีผู้นวิจัยและศึกษาถึงคุณค่าทางการเรียนการสอนโดยทั่วไปของสไลด์ไว้หลายประการ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยในการเร้าความสนใจของผู้เรียน

2. ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้น

3. ทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ขอความจริง

4. เป็นอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการสอนคนเป็นจำนวนมาก

5. ช่วยสร้างความรู้สึกระทึกใจลึกซึ้ง และกินเวลานาน

การวิจัยเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สไลด์เทป กับการสอนตามปกติ

มีงานวิจัยทางการศึกษาของนักการศึกษาหลายท่านพบว่า การสอนโดยใช้สไลด์เทปให้ผลการเรียนรู้ดีกว่าการสอนตามปกติ เช่นการวิจัยของ แมค คลัสกี (McClusky. 1947 : 15) ซึ่งสรุปว่า การเสนอภาพให้เด็กดูดีกว่าการเสนอสัญลักษณ์ และการสอนโดยใช้สไลด์ควบคู่กับคำบรรยายจะให้ผลดีกว่าเด็กที่อยู่ในเกรด 3 ขึ้นไป นอกจากนี้ แมค คลัสกี ยังได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนโดยใช้การวาดภาพบนกระดานดำและมีภาพประกอบ ใช้สไลด์ประกอบการสอนแบบปาฐกถา และใช้ภาพกับสไลด์ประกอบการสอน ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยภาพกับสไลด์สามารถทำข้อสอบได้ดีกว่ากลุ่มอื่น

การทดลอง เปรียบเทียบการสอนแบบมาตรฐานที่ใช้กันอยู่กับการสอนโดยใช้สไลด์ในวิชาดาราศาสตร์เบื้องต้น แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของอะบรามสัน (Abramson. 1952 : 96-106) ปรากฏว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์มีผลการเรียนดีกว่าทั้งในระยะทันทีที่เรียนจบเนื้อเรื่องนั้น และหลังจากเรียนไปแล้วเป็นเวลา 2 เดือน

ส่วนผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับสติปัญญาสูงและค่านั่น คราวเคอร์ (Crowder. 1969 : 3034 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ โดยใช้สไลด์ประกอบหุ่นจำลองกับการสอนโดยวิธีธรรมดา ได้ดำเนินการทดลองโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยวิธี equated group กลุ่มทดลองสอนโดยใช้สไลด์กับหุ่นจำลอง กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีธรรมดาทำการวัดผลหลังจากสอนบทเรียนในแต่ละเรื่อง ปรากฏว่าการสอนโดยใช้สไลด์ประกอบกับหุ่นจำลองให้ผลในด้านการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนแบบธรรมดา และเหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนเด็กที่มีสติปัญญาสูงและค่าแมคเคจ (McCage. 1970 : 51168 - A) ได้วิจัยโดยใช้สไลด์กับหุ่นจำลองเพื่อนำมาสอนและนำผลการเรียนรู้นมา เปรียบเทียบกับการสอนแบบปาฐกถาที่มีการสาธิตไปพร้อมๆกัน พบว่าการสอนด้วยสไลด์กับหุ่นจำลองดีกว่าการสอนแบบปาฐกถาที่มีการสาธิตไปพร้อมกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยที่เปรียบเทียบการสอนแบบปาร์กตากับการสอนโดยใช้สไลด์เฟลปเรียนรายบุคคลเกี่ยวกับเรื่องความสมบูรณ์ของร่างกายโดย ลอรี (Laurie, 1975 : 7708 - A) พบว่าการสอนทั้งแบบปาร์กตาและการสอนโดยใช้สไลด์เฟลปเรียนรายบุคคลเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพแต่ไม่มีวิธีการสอนแบบใดให้ผลดีกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไคสลา (Keislar, 1960 : 130- 135) ได้ทำการวิจัยพบว่าเด็กสามารถเรียนไคคี่ขึ้นเมื่อสอนด้วยสไลด์ประกอบเสียง และความมืด แสงสว่างยังเป็นตัวกระตุ้นใหญ่เรียนมีความสนใจต่อการเรียน มีสมาธิตลอดเวลา และทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ในด้านความรวดเร็วในการเรียนรู้นั้น แมคไกวเร (McGuire, 1971 : 4644 - A) พบว่าสไลด์ช่วยใ้การฝึกเขียนตัวเลขของนักเรียนเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องดีกว่าการเรียนตามธรรมดาอย่างเชื่อนั้นได้

ซีฟ (Zyve, 1932 : 12) ได้ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการสอนวิชาเลขคณิตเรื่อง "เศษส่วน" สอนโดยใช้สไลด์กับการสอนโดยใช้กระดานดำ ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนเลขคณิตโดยใช้กระดานดำ 3 วัน จะให้ผลเท่ากับการสอนโดยใช้สไลด์เพียง 2 วัน จะเห็นได้ว่าผลการสอนด้วยสไลด์ทำให้ครูสอนได้เร็วขึ้น ทำให้นักเรียนเข้าใจ เรื่องที่สอนเร็วขึ้นกว่าเดิม และทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปไ้รวดเร็วกว่าการสอนตามปกติ ส่วน วอง (Wong, 1976 : 7028 - A) ได้ทำการเปรียบเทียบผลของการบรรยายและการใช้สไลด์ประกอบเฟลปสำหรับการแนะนำการใช้ศูนย์วัสดุการเรียนผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการแนะนำโดยใช้สไลด์ประกอบเฟลปและการบรรยายให้ผลดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการแนะนำ
2. ทั้งการบรรยายและการใช้สไลด์ประกอบเฟลปในการแนะนำ ต่างก็ให้ผลที่เท่าเทียมกัน

การวิจัยในประเทศที่เปรียบเทียบการใช้สื่อโลกเทปกับการสอนตามปกติ มีการวิจัยของ จริยา สระตันตี (จริยา สระตันตี 2513 : 31) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนอ่านคำภาษาไทย โดยใช้สื่อโลกเป็นอุปกรณ์การสอน กับการสอนอ่านตามปกติ ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่ทางความลงทนในการจำปรากฏว่ากลุ่มที่ครูสอนโดยใช้สื่อโลกเป็นอุปกรณ์มีความสามารถในการจำบทเรียนที่เรียนไปแล้วได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยครูสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เฉลิม คึกชัย (เฉลิม คึกชัย 2515 : 126) ได้ศึกษาการสอนวิชา อุตสาหกรรมศิลป์ เป็นรายบุคคลโดยใช้สื่อโลกเทปเสียงกับการเรียนแบบบรรยายในชั้นเรียนตามปกติ โดยสอนวิชาไฟฟ้ากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลการสอนวิชานี้เป็นรายบุคคล โดยใช้สื่อโลกเทปเสียงกับการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียนตามปกติไม่แตกต่างกัน แต่สื่อโลกเทปเสียงช่วยให้ผู้เรียนจำเนื้อหาในบทเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย การวิจัยที่ได้ผลเหมือนกันคือ งานวิจัยของสมคิด เมตไตรพันธ์ (สมคิด เมตไตรพันธ์ 2517 : 118) ทำการเปรียบเทียบการสอนวิชาดาราศาสตร์เป็นรายบุคคลโดยใช้สื่อโลกเทปเสียงกับการสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่มในชั้นเรียน ใ้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน ได้ผลการวิจัยคือ การสอนโดยใช้สื่อโลกเทปเสียงกับการสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่สื่อโลกเทปเสียงช่วยให้ผู้เรียนจำเนื้อหาในบทเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย

สายสมร เชนานันท์ (สายสมร เชนานันท์ 2519 : 38) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีอยู่ 3 วิธีคือ การสอนโดยใช้ภาพสี การสอนโดยใช้สื่อโลก และการสอนโดยไม่ใช้อุปกรณ์ พบว่าการสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อโลกและการสอนโดยใช้ภาพสีมีประสิทธิภาพในการสอนสูงแต่ไม่มีผลแตกต่างกัน การสอนทั้งสองวิธีนี้ได้ผลดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้อุปกรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

การวิจัยที่ไคลคล้ายกันคือการทดลองเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ขอความจริง
 ในวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปภาพกับสไลด์ประกอบการสอนโดย ประภา ภูวน (ประภา
 ภูวน 2514 : 38) ซึ่งปรากฏว่าไคลคล้ายกัน และเมื่อนำไปเปรียบเทียบ
 ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบบรรยายโดยไม่มื่ออุปกรณ์การสอน กับกลุ่มที่ใช้สไลด์ประกอบ ผลของ
 กลุ่มที่ใช้สไลด์ประกอบดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สุทธิพงษ์ หกสุวรรณ (สุทธิพงษ์
 หกสุวรรณ 2518 : 29) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ขอเท็จจริงในวิชา
 สังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนที่ใช้กับสไลด์ ปรากฏว่าผลการเรียนรู้
 ขอเท็จจริงในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ที่เรียนจากการสอนที่ใช้แผนที่ซุก
 สไลด์ และแผนที่แผนที่ประกอบการสอน ไคลคล้ายกัน และจากการรายเฉลี่ยทั้ง
 3 กลุ่มมีแนวโน้มว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนที่ซุก กับสไลด์ จะเกิดผลการเรียนรู้
 ขอเท็จจริงสูงกว่าวิธีสอนตามปกติที่ใช้แผนที่แผนที่ประกอบ จากการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมา
 แลวนั้น อาจสรุปได้ว่าการใช้สไลด์เป็นสื่อการสอนทำให้เกิดผลการเรียนรู้สูงกว่า
 การสอนแบบบรรยายโดยไม่มื่ออุปกรณ์

การวิจัยเปรียบเทียบการใช้สไลด์เพื่อกับการสอนโดยใช้สื่อชนิดอื่น

มีการวิจัยที่นำเอาสไลด์ไปใช้สอนเปรียบเทียบกับสื่อชนิดอื่น เช่นเปรียบเทียบ
 กับภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ การสอนแบบสาธิต บทเรียนสำเร็จรูป และเทปโทรทัศน์ เวอร์นอน
 (Vernon, 1951 : 9) ได้ทำการเปรียบเทียบการสอนด้วยสไลด์เพป และฟิล์ม-
 สตรีป กับภาพยนตร์เสียง พบว่าสไลด์และฟิล์มสตรีปมีประสิทธิภาพในการส่งผลการเรียน
 ได้ดีเท่ากับภาพยนตร์เสียง แต่การผลิตสะดวกและมีราคาต่ำกว่าภาพยนตร์สรุปได้ว่า
 สไลด์มีคุณค่าทางการศึกษามากกว่าภาพยนตร์

เคิลเฟอร์ (Keiffer, 1965 : 39) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการสอนโดยใช้
 ฟิล์มสตรีปและสไลด์กับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์เสียง พบว่าการสอนด้วยฟิล์มสตรีป
 และสไลด์ให้ผลการเรียนรู้ได้ดีพอ ๆ กับภาพยนตร์ นอกจากนี้ ราท (Raat, 1972 :
 324-328) ได้กล่าวถึงข้อดีของสไลด์เพปเมื่อเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ และวิดีโอเพป

ไว้ดังนี้

1. สไลด์จะฉายใหนานเท่าใดก็ได้ และปฏิบัติตามใดทัน
2. การผลิตสไลด์ซุกทำไ้ง่ายกว่า และใช้ร่วมกับเทปได้
3. ซุกของสไลด์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่นการเปลี่ยนลำดับที่ของสไลด์สามารถเอาเฟรมที่ไม่ต้องการออก และเพิ่มเฟรมที่ต้องการได้อีกด้วย

เนื้อหาในเทปสามารถปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับซุกของสไลด์ได้ คือยึดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ซึ่งผู้สอนสามารถผลิตได้เองโดยการจับทเรียนให้เหมาะสม หรือทำให้สมบูรณ์ได้ด้วยการใช้สไลด์ประกอบเสียงอัตโนมัติ ราคาเครื่องฉายและอุปกรณ์ถูกกว่า และสามารถให้เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลได้

ยัง (Young. 1970 : 3299 - A) ใ้ผู้นำสไลด์เทปไปสอนเปรียบเทียบ กับอนุสารสิ่งพิมพ์ในวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่าการเรียนรูของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเจตคติของนักเรียนทั้งสองกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันอีกด้วย

สำหรับการวิจัยที่ทำในประเทศไทย องอาจ จิยะจันทร์ (องอาจ จิยะจันทร์ 2516 : 37) ใ้วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในวิชาช่างไฟฟ้า ช่างโลหะ และช่างวิหุ โดยใ้วิธีสอนแบบสาธิต กับการสอนโดยใ้สไลด์มีเสียงประกอบ ใ้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และพบว่าวิธีสอนโดยใ้สไลด์เทปใ้ผลการเรียนรู้สูงกว่าวิธีสอนแบบสาธิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนวิชาช่างโลหะและช่างวิหุใ้ผลการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การสอนด้วยสไลด์มีเสียงประกอบมีแนวโน้มใ้ผลการเรียนรู้สูงกว่าวิธีสอนแบบสาธิต สุเทพ ออกระยับ (สุเทพ ออกระยับ 2518 : 45) ใ้วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาช่างไฟฟ้าจากการใ้ภาพยนตร์คัลล์ 8 มิลลิเมตร สไลด์ และวิธีสอนแบบสาธิต แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ผลการทดลองพบว่า จากการทดลองทั้ง 3 แบบใ้ผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

เท่ากับภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ หุ่นจำลอง สมุทภาพโปรแกรม บทเรียนสำเร็จรูป เทปโทรทัศน์ และการสอนแบบสาธิต

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของสไลด์เทปค่านการผลิตและการใช้

การวิจัยเพื่อค้นหาหลักการ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกชนิดของภาพเพื่อผลิตสไลด์มีอยู่หลายการวิจัย เช่น พีรานูช ภาสุรภัทร (พีรานูช ภาสุรภัทร 2513 : 96) ได้วิจัยเพื่อหาหลักเกณฑ์ในการสร้างภาพประกอบหนังสือแบบเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยทดลองใช้ภาพวาด ชาว-คำ ภาพวาดสี ภาพถ่ายชาว-คำ และภาพถ่ายสี รวม 12 ชุด ใช้กลุ่มตัวอย่าง ชาย-หญิง จำนวน 200 คน จากโรงเรียนสหศึกษา ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยออกมาหลายลักษณะ แต่มีอยู่ข้อหนึ่งกล่าวว่า นักเรียนชอบภาพถ่ายสีธรรมชาติมากกว่าภาพชาว-คำ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วุฒิ แตรสังข์ (วุฒิ แตรสังข์ 2514 : 76-82) ซึ่งได้ทดลองกับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายว่าชอบภาพแบบใดมากที่สุด โดยใช้ภาพ 3 แบบ คือภาพถ่าย ภาพแรเงา และภาพถ่ายเส้น โดยทำเป็นภาพประกอบในแบบเรียน ทดลองโดยใช้ภาพแบบต่าง ๆ เสนอให้นักเรียนดูทีละคน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนชอบภาพถ่ายมากที่สุด ชอบภาพแรเงาเป็นลำดับที่สอง และชอบภาพถ่ายเส้นเป็นลำดับสุดท้าย

ฉลอง ทับศรี (ฉลอง ทับศรี 2517 : 87) ได้ศึกษาการชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในเมืองกับชนบทที่มีตภาพลักษณะต่าง ๆ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยสร้างภาพเป็น 4 ลักษณะคือ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม และภาพล่อ ผลการวิจัยสรุปได้หลายข้อ มีข้อหนึ่งกล่าวว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ทั้งในเมืองและชนบทชอบภาพถ่ายมากที่สุด ชอบภาพล่อ ภาพประติมากรรม และภาพวาด น้อยลงมาตามลำดับ

จากการวิจัยเหล่านี้ สรุปได้ว่านักเรียนชอบภาพถ่ายมากที่สุด และเป็นภาพสีสวย ซึ่งลักษณะภาพแบบนี้สามารถผลิตเป็นสไลด์ได้ง่ายและสะดวกมาก

ส่วนการวิจัยที่ค้นหาเกี่ยวกับความชอบ ผลการเรียนรู้ และความคงทนในการเรียนรู้ของสไลด์ที่มีแบบของภาพแตกต่างกัน 3 แบบ คือ ภาพตาย ภาพวาดเหมือน และภาพลายเส้น โดยประสงค์ นิมมา (ประสงค์ นิมมา 2517 : 57-60) ใช้นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกศึกษาเป็น เพศชาย-หญิง และสมรรถภาพทางการเรียน พบว่าโดยส่วนรวมนักเรียนชอบภาพถ่ายมากที่สุด ชอบภาพวาดเหมือน และภาพลายเส้นตามลำดับ การเปรียบเทียบการเรียนรู้ นักเรียนที่เรียนจากสไลด์ที่มีภาพต่างชนิดกันมีปริมาณการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนเพศ และสมรรถภาพทางการเรียนไม่มีผลต่อความชอบของกลุ่มนักเรียนต่อแบบภาพในสไลด์เช่นเดียวกัน เพศของนักเรียนต่างกันก็ไม่ผลให้เกิดการเรียนรู้แตกต่างกัน

สมชาย บิมพันธ์ (สมชาย บิมพันธ์ 2519 : 35-39) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของสไลด์ในด้านการผลิตสไลด์ใหม่คุณภาพดียิ่งขึ้น โดยค้นหาผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาสไลด์เทปคำบรรยาย และสไลด์เทปคำบรรยายประกอบเสียงดนตรีแต่ละแบบ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทดลองสอนเรื่อง เมือง-พินดูโลก และประเพณี วัฒนธรรมไทย พบว่าสไลด์สีซึ่งมีคำบรรยายประกอบดนตรีไทยเดิม ดนตรีไทยพื้นเมือง ดนตรีสากล และไม่มีเสียงดนตรีประกอบคำบรรยาย ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัดเทียมกัน นอกจากนั้นเพศก็ไม่ผลแตกต่างกันอีกด้วย

อีกวิจัยหนึ่ง ประพัทธ์ ชัยเจริญ (ประพัทธ์ ชัยเจริญ 2515 : 42-45) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนขอความจริงที่เกิดจากการสอน 4 วิธี คือ

1. การสอนแบบปรากฏ
2. ฉายสไลด์พร้อมฟังคำบรรยาย
3. ฉายสไลด์สลับกับสไลด์คำบรรยาย
4. ฉายสไลด์พร้อมฟังคำบรรยาย มีการอภิปราย แล้วฉายซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

โคนทดลองกับนักศึกษาวิทยาลัยครูจำนวน 140 คน ปรากฏผลว่า การสอนโดยใช้สไลด์ให้ผลต่อการเรียนขอเท็จจริง และมีความคงทนในการจำดีกว่าการสอนแบบปรากฏ วิธีสอนโดยใช้สไลด์พร้อมฟังเสียงบรรยายมีการอภิปราย แล้วฉายซ้ำ

อีกครั้งหนึ่งนั้นใหม่ลึกลงกว่าวิธีอื่น ๆ นอกจากนี้ คาร์ตัน คีตะวงค์ (คาร์ตัน คีตะวงค์ 2515 : 71) ได้ทำการทดลองสอนวิชาภูมิศาสตร์ ระดับประถมศึกษาตอนปลายโดย ใช้สไลด์ เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภูมิศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งนักเรียน เป็น 3 กลุ่ม โดยใช้วิธีสอนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันดังนี้

1. สอนโดยใช้สไลด์นำเข้าสู่บทเรียน
2. สอนโดยใช้สไลด์ควบคู่กับการสอนของครู
3. สอนโดยใช้สไลด์สรุปบทเรียน

โดยใช้เนื้อเรื่องเดียวกัน จากครูสอนคนเดียวกัน สถานที่เดียวกัน และใช้ อุปกรณ์การสอนชุดเดียวกัน ทำการทดลอง 3 ครั้ง หลังจากทดลองทุกครั้งให้นักเรียน ทำการทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจบทเรียนแล้วนำไปเทียบกับคะแนนเฉลี่ย ปรากฏผลการทดสอบความเข้าใจวิธีสอนทั้ง 3 แบบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณา คะแนนเฉลี่ยแล้ว พบว่านักเรียนที่เรียนจากการใช้สไลด์นำเข้าสู่บทเรียนมีคะแนนสูงกว่า กลุ่มอื่น

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้สไลด์ เทปซึ่งค้นหาเกี่ยวกับวิธีการที่จะใช้สื่อการสอน ประเภทนี้ให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากที่สุด มีอยู่ 2 การวิจัยคือ ของไฟโรจน์ เบาใจ (ไฟโรจน์ เบาใจ 2516 : 45) ได้ค้นคว้าหาวิธีใช้สไลด์ เทปที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และความคงทนในการเรียนรู้อย่างมากที่สุด เปรียบเทียบจากการใช้สไลด์ เทปประกอบการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

- ก. ฉายสไลด์ประกอบ เทปเรียนทันที
- ข. อธิบายเนื้อเรื่องแล้วฉายสไลด์ประกอบ เทป และอภิปรายซ้ำ
- ค. อธิบายเนื้อเรื่องแล้วฉายสไลด์ประกอบ เทปให้เรียน
- ง. สอนแบบอธิบายโดยไม่มีอุปกรณ์

ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 160 คน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม สอนวิชาสุขศึกษา พบว่าการสอนแบบอธิบายเนื้อเรื่องแล้วฉายสไลด์ ประกอบเมป และอภิปรายซ้ำใหม่ลึกลงกว่าวิธีอื่น ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และ

แน่ใจว่าผู้ฟังเข้าใจ ควรเลือกระดับคำพูดให้เหมาะสมกับผู้ฟัง และโอกาสด้วย คำ
สะแลงหรือคำล้อเลียนต่าง ๆ แม้ในบางครั้งจะช่วยให้ผู้ฟังสนุกสนานและเป็นกันเอง
แต่จะต้องระวังและเลือกใช้ให้ดี (ชลธิรา กลั๊กอยู่ และคณะ 2517 : 124-125)

ในการจัดรายการวิทยุแบบพุดบรรยายล้วน มีหลักการคือ เป็นบทกระจายเสียง
ที่มีแต่คำพูดบรรยายตลอด ใช้คนเพียงคนเดียวสำหรับพูด ผู้พูดต้องฝึกซ้อมอ่านบทให้
คล่อง เสียก่อน ควรจะหาผู้พูดที่มีบุคลิกทาง เสียงที่จะทำให้อ่านฟังดีใจ และตั้งใจฟัง เรื่อง
โดยตลอด ผู้พูดต้องมีศิลปะในการพูด มีน้ำเสียงไปตามธรรมชาติอย่าง เราพูดสนทนากัน
การเขียนบทกระจายเสียงนั้นผู้เขียนต้องนึกเสมอว่า เขียนให้คนพูด ไม่ใช่เขียนสำหรับ
อ่าน การพูดครั้งหนึ่งไม่ควรมีเนื้อหามากนัก แต่ละตอนต้องมีเนื้อความกระจางซัก
ไม่สับสน และผู้พูดของเขาใจว่าการพูดทางวิทยุไม่ใช่การแสดงปาฐกถา ควรพูดให้มี
น้ำเสียง เป็นกันเองมากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ 2501 : 81-100)

แบบสนทนา (Dialogue) ในการบันทึกเสียงการพูดแบบสนทนานั้น
จะต้องเขียนบทสนทนาขึ้นก่อนตามเนื้อหาของเรื่องและให้เหมาะสมกับภาพควย เปลื้อง
ณ นคร (เปลื้อง ณ นคร 2507 : 123) ใ้กล่าวถึงบทสนทนาว่า คือถ้อยคำที่
ตัวละครใช้พูดกัน ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินเรื่องและฉากควย และบทสนทนา
มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้อ่านเข้าใจรายละเอียดในเรื่องนั้น การเขียนบทสนทนา
จึงไม่ควรลืมว่า ตัวละครนั้นคือใครมีความรู้สึกและอารมณ์เป็นอย่างไรในขณะสนทนา

โดยทั่วไปแล้วบทสนทนาที่ดีจะมีลักษณะดังนี้

- ก. มีความเป็นธรรมชาติ คือมีลักษณะสมจริงกับชีวิตจริงมากที่สุด
- ข. บทสนทนาที่ดีจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงระดับการศึกษา อายุ
สภาพสังคม และเพศ เป็นต้น
- ค. มีความคงที่ คือบทสนทนาจะต้องสอดคล้องและต่อเนื่องกันตลอดเรื่อง
เพื่อให้การเล่าเรื่องนั้นเป็นไปโดยราบรื่นสม่ำเสมอ

ส่วนการจัดรายการวิทยุแบบสนทนานั้น (ชม ภูมิภาค 2520 : 137-138)

มีหลักในการจัดคือ เป็นรายการที่เป็นการพูดคุยกันระหว่างคนสองคนในเรื่องที่ทั้งสองมีความคิดเห็นตรงกัน มีความรุ่มรวยเหมือนกัน หรือระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้จัดรายการกับผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนั้น การจัดของใหญ่มักจะผู้สนทนาเป็นใคร มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนทนาอย่างไร ขอควรระวังคือ อย่าให้การสนทนาเป็นการปราศรัย หรือการอภิปรายไป ต้องเป็นการพูดคุยกันอย่างธรรมดาเป็นธรรมชาติ ในเรื่องที่เป็นสาระ เพื่อเป็นการรักษาความสนใจของผู้ฟังควรเพิ่มเกร็ดขำขัน และประสบการณ์ส่วนตัวเข้าไป คุย พยายามหลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่สำคัญและผู้ฟังไม่รู้จัก พักตรงไปตรงมาอย่าอ้อมค้อม ให้เข้าใจแจ่มแจ้งไต่กันที ถ้ามีตัวเลขมาก ๆ ควรใช้ตัวเลขถ้วน ๆ โดยประมาณ

แบบคำคล้องจอง (Poetry) คำคล้องจอง คือถ้อยคำหรือข้อความที่มีการรับสัมผัสกัน อาจจะเป็นสัมผัสสระหรือสัมผัสพยัญชนะก็ได้ ซึ่งเหมือนกับร้อยกรองและบทประพันธ์ ซึ่งหมายถึงการเขียนที่มีแบบสัมผัสนั่นเอง แบบวิธีการเขียนคำประพันธ์ของไทยเรานั้นมีหลายชนิด สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภทใหญ่ ๆ คือ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะพิเศษที่เด่นชัดเป็นของตัวเอง คือ

โคลง ถ้อยจังหวะ เสียงสูง-ต่ำเป็นใหญ่

ฉันท์ ถ้อยน้ำหนัก ที่หนักเบาของคำเป็นใหญ่

กาพย์ ถ้อยจำนวนของคำเป็นใหญ่

กลอน ถ้อยสัมผัส เป็นใหญ่

ร่าย ถ้อยความหมายเป็นใหญ่ (ศรี อินทรายุทธ 2518 : 33)

ลักษณะบังคับของบทประพันธ์นั้น ทำให้คำและความกระชับ ความคิดเข้มข้น เป็นการใช้คำแต่นอน หากมีความหมายกว้างขวางลึกซึ้ง

สำหรับความยากง่ายของคำประพันธ์นั้น มีผู้ทดลองให้นักเรียนเลือกแต่ง กาพย์ กลอน และโคลง ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกแต่งกาพย์ ต่อจากนั้นเลือกกลอน ส่วนโคลงมีเลือกเป็นจำนวนน้อย สรุปได้ว่ากาพย์แต่งง่ายกว่ากลอน และกลอนแต่งง่ายกว่าโคลง

เนื่องจากคำประพันธ์ คำร้อยกรอง จะมีลักษณะการเรียบเรียงพิเศษออกไปกว่า ร้อยแก้วธรรมดา จึงทำให้เข้าใจได้ยากสำหรับเด็กบางคนในการใช้ภาษา เพราะ ภาษาร้อยกรองไม่ใช่ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นคำราชาศัพท์ กินเป็นเสวย หรือ คำศัพท์ทั่ว ๆ ไป เช่น นกเป็นนักษา เป็นต้น และระเบียบการเรียบเรียงคำก็แปลก ออกไปจากที่ขอยุตามปกติ แต่ส่วนดีของร้อยกรองก็มีได้เปรียบร้อยแก้วหลายประการ เช่น มีเสียงไพเราะ มีลีลาจังหวะกระทบใจได้ง่าย และมีความเข้มข้นของความคิด ส่งเสริมจินตนาการ และสุนทรีย์ะทางอารมณ์ไ้มากกว่าร้อยแก้ว

การเขียนคำประพันธ์สำหรับเด็กจึงไม่ควรใช้คำศัพท์ที่ยากกว่าวัย และระดับ ของเด็กที่จะเข้าใจได้ ภาษาที่ใช้ควรเป็นคำง่าย ๆ ตรงไปตรงมาเป็นภาษาธรรมดา เช่นในแบบเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 1 ของโรงเรียนสาธิต ก็ใช้คำง่าย ๆ เช่น "หนูหลอ พอคืบใหญ่ พอกก็ให้ไปโรงเรียน ....." เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยคิดนำคำคล้องจองมาเป็นคำบรรยาย สไลด์เทปเพื่อเปรียบเทียบกับคำบรรยายแบบอื่น โดยแต่งเป็นบทร้อยกรองอย่างง่าย หลีกเลียงการใช้คำศัพท์ใหม่มากที่สุด เพราะเด็กได้ฟังแต่เสียงคำบรรยายที่คล้องจอง โดยไม่ได้เห็นตัวอักษรไปควบ

อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิจัยที่กล่าวถึง ระดับความสามารถทางการเรียนว่ามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคือ งานวิจัยของฮอลแลนด์ (Holland. 1960 : 245-254) ที่ได้ศึกษาคาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติปัญญา กับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ใ้คาศา สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์ ซึ่งแสดงว่า ความสำเร็จทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางทัศนคติปัญญา

ผู้วิจัยจึงได้นำระดับความสามารถทางการเรียนมาเป็นตัวแปรในการทดลอง ครั้งนี้ควบ

ส่วนรายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่เป็นส่วนน้อยซึ่งจะไต่ถวิลถึงต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะไม่นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้คือ รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถม (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 19) ได้รายงานว่า ความแตกต่างขององค์ประกอบในการจัดการศึกษา ในโรงเรียน อาจใช้เป็นเครื่องชี้ถึงความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การเรียนจากสไลด์เทปนั้นเป็นการเรียนรู้ที่คงอาศัยการฟัง เสียงบรรยาย การฟังจึงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากสไลด์เทปด้วย ศศิธร ชันติวรางกูร (ศศิธร ชันติวรางกูร 2520 : 70) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเพศ กับความสามารถในการฟัง โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และ 7 ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างของความสามารถในการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อิสรา (Isra. 1962 : 28) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง เสียงวรรณยุกต์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ผลปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชายและหญิง แสดงว่าเด็กในระดบนี้เพศไม่มีส่วนกำหนดความสามารถในการฟัง และอีกการวิจัยหนึ่งได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการฟัง และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลาง ในจังหวัดพระนคร และภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี โดย รัตนา ศิริพานิช (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 69) พบว่าความเข้าใจในการฟังของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งชาย และหญิง เมื่อฟังภาษาไทยแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในการทดลองของผู้วิจัยครั้งนี้ ให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการดูภาพ และฟัง เสียงจากสไลด์เทป แต่การทดลองใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อเขียน เพราะความสามารถในการฟัง และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กัน ดังที่ ศศิธร ชันติวรางกูร (ศศิธร ชันติวรางกูร 2520 : 75) ได้วิจัยแล้วพบว่า ความสามารถในการฟัง

ของนักเรียนในทุกระดับชั้นมีความสัมพันธ์กันในทางบวก กับความสามารถในการอ่าน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ธีรชัย บุรณโชติ และวริญญา จีรวพุลวรรณ (ธีรชัย บุรณโชติ และวริญญา
จีรวพุลวรรณ 2521 : 54) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลภาวะของเสียงพยางค์ ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนที่มีเสียงรบกวนจากเครื่องกำเนิดเสียง
ต่าง ๆ กับนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนปกติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
เรื่องนี้ไม่เป็นปัญหาสำหรับการทดลองของผู้วิจัยครั้งนี้ เพราะโรงเรียนที่ทำการศึกษาทดลอง
อยู่ห่างจากเส้นทางคมนาคม ชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นอย่าง
มากอีกด้วย

สมมติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษในวิชาหน้าที่พลเมือง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากสไลด์เทป ที่มีรูปแบบคำบรรยายที่แตกต่างกันนั้น
แตกต่างกัน
2. นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ที่เรียนจากสไลด์เทปที่มี
คำบรรยายแบบคำคล้องจอง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า กลุ่มที่มีความสามารถ
ทางการเรียนสูงที่เรียนจากสไลด์เทปแบบอื่น และสูงกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการ
เรียนต่ำที่เรียนจากสไลด์เทปทุกแบบ

วิธีดำเนินการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนสรรพวิทยาสงเคราะห์ อำเภอสรรพวิทยาสงเคราะห์ จังหวัดชัยนาท มีจำนวน 120 คน ได้มาโดยวิธีสุ่ม

วิธีดำเนินการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง *

1. นำคะแนนรวมสอบปลายปี (G.P.A.) ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมด จำนวน 184 คน มาจัดเรียงตามลำดับ จากคะแนนมากไปหาคะแนนน้อย

2. แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีระดับการเรียนสูง และกลุ่มระดับการเรียนต่ำ จำนวนระดับละ 60 คน รวม 120 คน โดยกลุ่มสูงนำมาจากผู้ที่โคคะแนนสูง จากลำดับที่ 1 ถึง 60 ส่วนกลุ่มต่ำนำมาจากผู้ที่โคคะแนนต่ำ ตั้งแต่ลำดับที่ 125 ถึง 184

3. กำหนดหมายเลขให้กับนักเรียนแต่ละคน ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จำนวน 120 คน โดยใช้ตารางเลขสุ่มเพื่อสุ่มเข้ากลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มมีนักเรียนกลุ่มสูง 20 คน และกลุ่มต่ำ 20 คน เป็นจำนวนกลุ่มละ 40 คน

4. เมื่อโคจำนวนนักเรียนครบทั้ง 3 กลุ่มแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่โค มาใส่ลงในกลุ่มทดลอง ก. (สไลด์คำบรรยาย) กลุ่มทดลอง ข. (สไลด์คำสนทนา) และกลุ่มทดลอง ค. (สไลด์คำทดลองจริง)

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความสามารถทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับความสามารถทางการเรียน		รวม
	สูง	ต่ำ	
กลุ่มทดลอง ก.	20	20	40
กลุ่มทดลอง ข.	20	20	40
กลุ่มทดลอง ค.	20	20	40
รวม	60	60	120

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้มีแบบแผนการทดลอง เป็นแบบ Posttest only Control Group Design ดังที่แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	คำบรรยายสไลด์เทป	การทดสอบ
กลุ่มทดลอง ก.	แบบคำบรรยาย	สอบ ก.
กลุ่มทดลอง ข.	แบบคำสนทนา	สอบ ข.
กลุ่มทดลอง ค.	แบบคำทดลองจริง	สอบ ค.

กลุ่มทดลอง ก. หมายถึง กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยสไลด์เทปที่มีความหมาย
เป็นแบบหาคำบรรยาย

กลุ่มทดลอง ข. หมายถึง กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยสไลด์เทปที่มีความหมาย
เป็นแบบคำสนทนา

กลุ่มทดลอง ค. หมายถึง กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยสไลด์เทปที่มีความหมาย
เป็นแบบคำกลองจอง

สอบ ก. หมายถึง การทดสอบหลังจากการเรียนจากสไลด์เทปจบทั้ง 4 ตอน
ของกลุ่มทดลอง ก.

สอบ ข. หมายถึง การทดสอบหลังจากการเรียนจากสไลด์เทปจบทั้ง 4 ตอน
ของกลุ่มทดลอง ข.

สอบ ค. หมายถึง การทดสอบหลังจากการเรียนจากสไลด์เทปจบทั้ง 4 ตอน
ของกลุ่มทดลอง ค.

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาวิชาที่จะนำมาสร้างเป็นสไลด์เทป โดยศึกษาจาก
หลักสูตรและโครงการสอน วิชาสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และศึกษาเนื้อหา
จากแบบเรียนสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณา
เลือกเรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอนคือ

1. ความหมายของยาเสพติดให้โทษ
2. สาเหตุที่ทำให้เกิดยาเสพติดให้โทษ
3. ผลร้ายของยาเสพติดให้โทษ
4. การป้องกันการเสพติด

การวางเครื่องมือสำหรับใช้ในการทดลอง

เมื่อได้เลือกเนื้อหา และศึกษารายละเอียดแล้ว ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาวิชาที่ได้คัดเลือกไว้มารวบรวม เป็นสไลด์เทป โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาลักษณะของคำบรรยายแต่ละแบบ ที่ใช้ประกอบสไลด์เทป และศึกษาวิธีการเขียนจากหนังสืออ้างอิง และปรึกษานักผู้เชี่ยวชาญ
2. เขียนบัตรคำกับเนื้อหา (Story Board) แล้วดัดแปลงแก้ไขนำมาเขียนเป็นสคริป (Script) โดยพิจารณาขอบเขต และลำดับของเนื้อหาเป็นสำคัญ เพื่อให้คำบรรยายทั้ง 3 แบบนั้นมีความหมายตรงกัน
3. ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาสคริป พร้อมทั้งตรวจสอบภาพ และลักษณะของคำบรรยายให้สอดคล้องกัน
4. นำสคริปที่ตรวจสอบแล้วนั้นไปถ่ายภาพ และบันทึกเสียงคำบรรยายทั้งสามแบบ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ และการเขียนข้อสอบจากหนังสือ การวัดและการประเมินผลการศึกษา (อนันต์ ศรีโสภณ 2520 : 101-124) และหนังสือ เทคนิคการวัดผล (ชวาล แพร์ทกุล 2509 : 89-236)
2. สร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) ชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยออกแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่ใช้ทดลอง ทั้งสี่ตอน ใจข้อสอบจำนวน 65 ข้อ
3. นำข้อสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไผ่ล้อม อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท จำนวน 60 คน
4. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ (ชวาล แพร์ทกุล 2509 : 286-303) และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย ระหว่าง .20 - .80

และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริง

5. นำข้อสอบที่ทำการศึกษาคัดเลือกแล้วจำนวน 50 ข้อมาหาค่าสถิติพื้นฐาน และคำนวณหาความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ทั้งได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas}) ของแบบทดสอบทั้งหมด

แบบทดสอบ	จำนวนข้อ	$\bar{x}$	S.D.	s^2	r_{tt}	SE_{meas}
เรื่องภัยจาก- ยาเสพติดให้โทษ	50	37.85	4.937	24.348	0.6349	+ 2.9813

การดำเนินการทดลอง

หลังจากแบ่งนักเรียนทั้งหมดเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดลองโดยให้ กลุ่มทดลอง ก. เรียนจากสไลด์แบบพบครูบรรยาย กลุ่มทดลอง ข. เรียนจากสไลด์แบบสนทนา และกลุ่มทดลอง ค. เรียนจากสไลด์แบบถอยคำทดลองจริง
2. เริ่มการสอนด้วยการอธิบายเนื้อเรื่องนำก่อน ใช้เวลาประมาณ 20 นาที แล้วจึงฉายสไลด์ประกอบเพิ่มอีกประมาณ 30 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองประมาณครั้งละ 50 นาที จำนวนกลุ่มละ 4 ครั้ง เท่ากัน โดยทำการสอนสลับกันเป็นเวลา 4 วัน
3. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำการทดสอบในวันต่อมา

หลังจากได้ทดลองสอนด้วยสไลด์เพียงเป็นจำนวน 4 ครั้ง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีจำนวน 50 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสถิติพื้นฐาน
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) แบบแบ่งครึ่ง (Split - Half) ใช้สูตร $r_{tt} = \frac{2r}{1+r}$ (ลาน สวดยศ และอังคณา คณิตศึกษานานนท์ 2515 : 178)
3. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) คำนวณโดยใช้สูตรของ Guilliksen (Guilliksen, 1976 : 63)
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (Two Way Analysis of Variance) (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 264-276)

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อตกลง เกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในบทนี้จะใช้เสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมาจากผลการทดลอง และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล และเพื่อที่จะให้การแปลความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
ΣX	แทน ผลรวมของคะแนน
ΣX^2	แทน ผลรวมทั้งหมด ของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ความแปรปรวน
SS	แทน Sum Square
MS	แทน Mean Square
df	แทน Degree of Freedom
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

กลุ่มทดลอง ก. หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เรีบนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายเป็นแบบบรรยาย

กลุ่มทดลอง ข. หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เรีบนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายเป็นแบบสนทนา

กลุ่มทดลอง ก. หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยาย
เป็นแบบคำกลองทอง

กลุ่มสูง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง

กลุ่มต่ำ หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ

การวิเคราะห์ค่าข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม และทำการทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากจบบทเรียนทั้ง 4 ครั้งแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจให้
คะแนน และรวมคะแนนไปโดย x และ x^2 ของทั้ง 3 กลุ่ม และนำมารวมของคะแนน
ที่ได้มาคิดค่าความหนัก 2X3 Factorial Design (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 264-
276) ได้ค่าออกมาดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม

Source of Variation	df	SS	MS	F
ระดับความสามารถทางการเรียน (A)	1	2176.01	2176.01	34.899**
แบบคำบรรยายสไลด์เทป (B)	2	48.325	24.162	0.387
Interaction AXB	2	180.315	90.157	1.445
Within Cells	114	7108.35	62.35	-

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

$$F_{1, 114} = 6.84$$

$$F_{2, 114} = 4.78$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 4 มีดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันทั้งสามกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการเรียนจากสไลด์เพปที่มีคำบรรยายต่างกันทั้ง 3 แบบนั้น จะให้ผลดีขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนเป็นสำคัญ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ที่เรียนจากสไลด์เพปที่มีคำบรรยายต่างแบบกัน มีความแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับคำบรรยายสไลด์เพปที่มีคำบรรยายต่างแบบกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางการเรียน และแบบของคำบรรยายสไลด์เพป มีความแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งสามกลุ่มไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบของคำบรรยายสไลด์เพป กับระดับความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนแต่อย่างใด

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน จากกรเรียนด้วยสไลด์เพปที่มีคำบรรยายต่างกัน 3 แบบ

เพื่อที่จะเปรียบเทียบความแตกต่างทางระดับความสามารถทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ว่าในกลุ่มที่เรียนด้วยสไลด์เพปที่มีคำบรรยายแบบเดียวกัน แตระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างแท้จริงหรือไม่ ผู้วิจัยจึงนำคะแนนของกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความแปรปรวน (s^2) เพื่อหาค่า t-test ดังที่แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่า t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลอง
ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน จากการเรียนควสโลโก้แบบ
ที่มีคำบรรยายเหมือนกัน แต่ละแบบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	S.D.	s^2	t
กลุ่มทดลอง ก.	สูง	20	41.50	6.517	5.508 *
	ต่ำ	20	32.30	3.650	
กลุ่มทดลอง ข.	สูง	20	40.70	5.242	2.294
	ต่ำ	20	35.50	8.678	
กลุ่มทดลอง ค.	สูง	20	43.80	5.093	4.080 *
	ต่ำ	20	32.75	10.987	

* ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (18) t = 2.101

จากตาราง 5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

นั่นคือ การเรียนจากสโลโก้แบบที่มีคำบรรยายที่แตกต่างกันทั้งสามแบบของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง เรียนได้ดีกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ

บทที่ 5

บทขอ สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

บทขอ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเรียนจากสไลด์-เทปที่มีคำบรรยายที่แตกต่างกัน คือ รูปแบบคำบรรยายเป็นการพูดบรรยาย (Talk) รูปแบบคำบรรยายแบบการสนทนา (Dialogue) และรูปแบบคำบรรยายแบบคำกลอนจ้อง (Poetry)

2. เพื่อศึกษารูปแบบคำบรรยายสไลด์เทป ทั้ง 3 แบบนั้น จะเหมาะสมกับเด็กนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง หรือเด็กนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ

สมมติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ วิชาหน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากสไลด์เทปที่มีรูปแบบคำบรรยายที่ต่างกัน แตกต่างกัน

2. นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ที่เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายแบบคำกลอนจ้อง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ที่เรียนจากสไลด์เทปแบบอื่น และสูงกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำที่เรียนจากสไลด์เทปทุกแบบ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสรรพาส่งเคราะห์ อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท จำนวน 120 คน โดยมาโดยการสุ่มแบบลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

นำเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มาจากหลักสูตร โครงการสอน และหนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอน คือ ความหมายของยาเสพติดให้โทษ สาเหตุที่ทำให้ศึกษาเสพติดให้โทษ ผลร้ายของยาเสพติดให้โทษ และการป้องกันการใช้ยาเสพติด

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการทดลอง ให้กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มเรียนจากสไลด์เทป ที่มีคำบรรยายค้างกัน 3 แบบ ผู้วิจัยใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 4 วัน วันละครั้ง ครั้งละประมาณ 50 นาที การทดลองแต่ละครั้งจัดทำในภาคเช้าทุกครั้ง โดยให้ทุกกลุ่มสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเรียน และใช้ห้องเรียนห้องเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ภาพสไลด์ เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ ซึ่งแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น 4 ตอน เพื่อให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการทดลอง
2. คำบรรยายประกอบสไลด์ มี 3 แบบคือ แบบพูดบรรยาย แบบพูดสนทนา และแบบคำคล้องจอง โดยบันทึกเสียงลงในตลับเทป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครอบคลุมเนื้อหาเรื่องภักจากยาเสพติดให้โทษ ทั้ง 4 ตอน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

การดำเนินการทดลอง

1. การทดลองแต่ละครั้ง ให้กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายต่างแบบกัน 3 แบบ สอนโดยอธิบายนำเรื่องก่อน แล้วจึงทำการฉายสไลด์เทป

2. หลังจากเรียนด้วยสไลด์เทปครบทั้ง 4 ตอนแล้ว ให้ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวันต่อมา โดยกำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบให้เท่ากันทุกกลุ่ม

สรุปผลการทดลอง

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ที่เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางการเรียน และแบบของคำบรรยายสไลด์เทป มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้ง 3 กลุ่ม ที่เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายต่างแบบกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่หนึ่ง ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 การทดลองครั้งนี้ไม่สามารถที่จะกระทำเพื่อให้ได้ผลการทดลองที่มาจากคำบรรยายสไลด์เทปโดยตรงได้ เพราะคุณลักษณะของสไลด์เองคือ ภาพสไลด์มีส่วนช่วยทำให้เด็กเรียนมีความเข้าใจได้เหมือนกันทุกกลุ่ม แมวาคำบรรยายจะต่างกันก็ตาม เหตุผลข้อนี้ตรงกับข้อความที่ว่า "รูปภาพเป็นเสมือนหนึ่งภาษาสากล ผู้ที่ใดเห็นภาพที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน ก็สามารถที่จะเข้าใจความหมายได้ แมวว่าจะไม่เข้าใจคำบรรยายนั้นก็ตาม" (โรเบิร์ต เจ. สันยาร์ค 2501 : 13) จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกมาไม่แตกต่างกัน

1.2 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีน้อย คือมีเพียง เรื่อง เคี้ยวแต่โคแมง เนื้อหาออกเป็น 4 ตอน เป็นเรื่องง่ายไม่ซับซ้อน และแต่ละตอนก็มีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนมาก ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองก็น้อย ทดลองเพียง 4 ครั้ง จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบไม่ชัดเจนพอ คือทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่แตกต่างกัน

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ จึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ ใ้มีเวลาในการศึกษาทบทวนบทเรียนให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มปริมาณการเรียนรู้ให้มากขึ้นนั่นเอง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางการเรียน และแบบของคำบรรยายสไลด์เทป มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง และต่ำ ทั้ง 3 กลุ่มไม่ได้มีความสัมพันธ์กับแบบของคำบรรยายสไลด์ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อีกสอง แต่จากการศึกษาคุณภาพเฉลี่ยของทุกกลุ่มการทดลอง ปรากฏว่ากลุ่มที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ที่เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายแบบลอยคำทดลองจริง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งตรงกับคำกล่าวที่ว่า

"คำคล้องจองในหนังสือสำหรับเด็ก ช่วยให้เด็กจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น" (สมาคมภาษา และหนังสือ 2515 : 23-24) จึงพอสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการ เรียนสูงมีแนวโน้มว่า เรียนจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายแบบคำคล้องจองได้ดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยใช้สไลด์เทปที่มี คำบรรยายทั้ง 3 แบบ กับ เนื้อหาวิชาที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน ในระดับชั้นอื่น เพื่อผลการทดลองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ควรจะศึกษาการใช้สื่อการสอนที่มีรูปแบบคำบรรยายแบบอื่นๆ อีกว่า แบบไหนนักเรียนจะสนใจ มีความชอบ และมีอัตราความคงทนในการจำได้ดีกว่ากัน
3. ควรศึกษาการใช้รูปแบบคำบรรยายทั้ง 3 แบบ กับสื่อการสอนประเภทอื่น บาง เช่น บทเรียนโปรแกรม หนังสือการ์ตูน ฟิล์มสตริป และภาพโปสเตอร์ เป็นต้น

๒๖๖๖๖๖๖๖

บรรณานุกรม

- เกษม บุญส่ง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ประกอบเสียงควบคู่กับสื่อที่ครูบรรยายประกอบ ปรวิญญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร) 2517, 63 หน้า อักษรำเนา
- โกตัก (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท กลวิธีในการถ่ายภาพ อาลีคัพรินเทอร์ 2519, 395 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานสภาพโดยทั่วไปของมิดคา มารคา หรือผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักนายกรัฐมนตรี 2519, 90 หน้า
- จริยา สระคันต์ การศึกษาเปรียบเทียบผลการอ่านคำโดยใช้สื่อโลกกับการสอนตามปกติของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรวิญญาณีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513, 85 หน้า อักษรำเนา
- ฉลอง ทับศรี การศึกษาการชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในเมืองกับชนบทที่มีสภาพลักษณะต่างๆ ปรวิญญาณีพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) 2517, 87 หน้า อักษรำเนา
- เฉลิม คึกชัย การสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคล โดยใช้สื่อเสียง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 62 หน้า อักษรำเนา
- ชวาล แพร์คกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 220 หน้า
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ มิตินี้ 3 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เอกสารโรเนียว เบ็บเล่ม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 333 หน้า
- การันต์ คีระวงศ์ การทดลองสอนวิชาภูมิศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้สื่อ วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515

น้ำ สุขอนันต์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของวิธีสอนอ่านแบบ ในวิชาออกแบบ
และเขียนแบบโดยใช้สไลด์กับหุ่นจำลองแบบโปร่งใส และการใช้สไลด์กับหุ่น
จำลองแบบทึบ ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 48 หน้า อัครสาเนา

ประพัทธ์ ชัยเจริญ การศึกษาเปรียบเทียบการเรีบนรู้จากการใช้สไลด์สอนวิธีต่าง ๆ
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 86 หน้า อัครสาเนา

ประภา ภูธรน การทดลองเปรียบเทียบผลการเรีบนรู้ขอความจริงในวิชาวิทยาศาสตร์
จากการใช้สไลด์กับรูปภาพประกอบการสอน ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 44 หน้า อัครสาเนา

ประสงค์ นิมา เปรียบเทียบผลการใช้สไลด์ที่สร้างขึ้นจากภาพถ่าย ภาพวาดเหมือน
และภาพวาดลายเส้น เป็นทัศนวัสดุประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 109 หน้า
อัครสาเนา

ปราโมทย์ เทพพิลลภ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอิเล็กทรอนิกส์
เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีเรีบนด้วยตนเองจากสไลด์เทป เทปโทรทัศน์
และการเรีบนในชั้นตามปกติ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(ประสานมิตร) 2521, 82 หน้า อัครสาเนา

เป็รื่อง กุมุท การวิจัยสื่อ และนวัตกรรมการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(ประสานมิตร) 2519, 141 หน้า

เปลื้อง ณ นคร กำนวนรายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช
2507, 432 หน้า

- พฤติพงษ์ เล็กศิริรัตน์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สไลด์เทปเสียงกับสมุดภาพแบบโปรแกรม ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 67 หน้า
อัครสำเนา
- ไพโรจน์ เมาใจ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุขศึกษา ในระดับชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้สไลด์ประกอบเทปสอนด้วยวิธีต่างๆ ปรินิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 92 หน้า อัครสำเนา
- มหาวิทยาลัยของรัฐ, ทบวง รายงานการสัมมนาเรื่องแผนการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2519, 139 หน้า
- ัญจน อินทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น กวงกมล 2517,
125 หน้า
- รัตนา ศิริพานิช ความเข้าใจในการฟัง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนคร และภาษามลายู
ในจังหวัดปัตตานี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2507, 138 หน้า อัครสำเนา
- ลวน สายยศ และอังคณา ตันศิริรัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช
2515, 276 หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 2521, 115 หน้า
- วุฒิ แตรสังข์ การศึกษาแบบ สี่ และขนาดของภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลายชอบ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 133 หน้า อัครสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ส่วนท้องถิ่น
2520, 442 หน้า

กรมวิชาการ คู่มือครูวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษา 5, 6 และ 7
เรื่อง สาส์นการพิมพ์ 2520, 180 หน้า

ศศิธร ชั้นคิรวางกร พัฒนาการความสามารถการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2520, 105 หน้า อักสำเนา

สุทธิพงศ์ หกลุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ออกฤทธิ์จริงในวิชาสังคม
ศึกษา ชั้นประถมศึกษา 6 โดยใช้แผนที่ชดกับสไลด์ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 30 หน้า อักสำเนา

สมคิด เมตไตรพันธ์ การสอนวิชาถายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียง
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 78 หน้า อักสำเนา

สมชาย ปิ่นพัฒน์ การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนใน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการใช้สไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
42 หน้า อักสำเนา

เสรี กริมหา "การเขียนบทภาพยนตร์ และสไลด์" ส่งเสริมการเกษตร 11(5)
มิถุนายน - กรกฎาคม 2521

สมชัย วุฒิปรีชา ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คุรุสภา 2515, 242 หน้า

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ คู่มือการใช้สไลด์ทัศนวัสดุ มงคลการพิมพ์ 2506,
422 หน้า

สงวน สิทธิลิขสิทธิ์ "มหาวิทยาลัยเปิด ความหวังแห่งสุดท้าย" คุรุปริทัศน์ 4(9)
กันยายน 2522

สายสมร เตชานันท์ การเปรียบเทียบการใช้ภาพสี และสไลด์ในการสอนเรียงความ
ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2518, 86 หน้า อักসাเนา

อำนาจ ชำปรังค์ การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้บทเรียนสำเร็จรูป
กับการใช้สไลด์เทปในการสอนวิชาโสตทัศนศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาระดับสูง วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร 2520, 99 หน้า

อนันต์ ศรีโสภาก การวัดและประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520,
120 หน้า

สถิติเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2521, 396 หน้า

องอาจ จิยะจันทร์ การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ โดยวิธีสอนแบบสาธิต
กับวิธีสอนโดยใช้สไลด์มีเสียงประกอบ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 72 หน้า
อักসাเนา

อัมพร มีสุข "การนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการปฏิรูปการศึกษา" โฉมหน้าใหม่
ของเทคโนโลยีกับการปฏิรูปการศึกษา อักษรสัมพันธ์ 2518, 247 หน้า

✓ อันยารค์, โรเบิร์ต เจ., วัสดุประกอบการสอนราคาเบา หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2501, 97 หน้า

- Abramson, Bernard. "A Comparison of Two Methods of Teaching Mechanics in High School, "Science Education" 39 : 69-106 March 1952.
- Allen, William H., "Research on New Education Media : Summary and Problem," A.V. Communication Review. Spring, 1959, pp. 84-91
- Crowder, Gene Arnold. "Visual Slides and Assembly Models Compared with Conventional Method in Teaching Industrial Arts," Dissertation Abstracts. 29 : 3034-A, 1969
- Dale, Edgar. Audiovisual Methods in Teaching. 3 rd, ed., New York, Dryden Press, 1969. 719 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Company, 1966. 446 p.
- Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Company, 1956. 565 p.
- Gulliksen, Harold. Theory of Mental Test. New York, John Willy & Sons., Inc., 1967. 486 p.
- Holland, John L. "The Prediction of College Grade from Personality and Aptitudes Variables," The Journal of Education Psychology. 51 : 245-254, July 1960.
- Isra Charanyananda. A Study of Children's Ability to Hear the Tones of the Thai Language Master's Thesis. College of Education, 1962. 90 p. mimeographed
- Keislar, Evan R. "A Descriptive Approach to Classroom Motivation," The Journal of Teacher Education. II 1960. pp. 130-135.

Laurie, David Robert. Jr. "A Study Comparing the Lecture Method and Totorial (Slide-Tape) Method of Instruction for a Health Class Unit on Physical Fitness," Dissertation Abstracts, 35 : 7708 - A, 1975

McCage, Ronald Dale. "A Comparison of the Use of Slides and Models to Conventional Method of Introducing Descriptive Geometry Concepts," Dissertation Abstracts International, 31 : 51168 - A, 1970

McClusky, F. Dean. "Audio-Visual Save Time," The Instruction, 6 : 25, September 1947, p. 15.

McGuire, Gertrude Mynear. "Pacing Transcription with Shorthand Slides: The Effect on Speed and Accuracy," Dissertation Abstracts, 31 : 4644, March 1971

Raat, Jan H., A Synchronized Tape-Slide for Teacher Training and Science Education," Aspects of Educational Technology VI Edited by K. Anstwick and N.D.C. Haris, Pitman Publishing, New York, 1972, 324 pp.

Thralls, Zoe A. The Teaching of Geography. New York, Appleton Century-Crofts, 1958, 339 p.

Wittich, Walter Arno and Charles Francis Schuller Audio Visual Materials : Their Nature and Use. New York, Harper and Brother, 1957. 570 p.

Wong, Clark Chio-Yuen. "Comparative Effectiveness of the Lecture and Slide-Tape Approach for Orientation in the Use of Learning Materials Center," in Dissertation Abstracts International 30 : 7028 - A 1976

Vernon, P.E. and others. "Sound Films," The Instructional Film Research Program. Pennsylvania State College, October 1951.

- Young, William Harold. "An Experimental Comparison of the Effects of A Film Slide-Audio Tape and A Printed Brochure on Factors Related to A Career in Industrial Arts Teaching," in Dissertation Abstracts International. 30 : 3299 - A, 1975
- Zyve, Claire Y. "Experimental Study of the Teaching of Arithmetic Combination," Education Methodology. (September, 1932)

ภาคผนวก ก

ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ตารางแสดงค่า P_H , P_L , p , r และ Δ ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อสอบ
เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ

ข้อ	P_H	P_L	p	r	Δ
1	.88	.72	.80	.24	9.6
2	.91	.59	.77	.42	10.1
3	.94	.63	.81	.46	9.5
4	.97	.47	.77	.65	10.1
5	.91	.34	.64	.61	11.4
6	.94	.63	.81	.46	9.5
7	.91	.53	.74	.47	10.4
8	.72	.25	.48	.47	13.2
9	.94	.56	.78	.51	10.0
10	.91	.63	.78	.39	9.9
11	.88	.44	.68	.49	11.2
12	.69	.34	.52	.35	12.8
13	.59	.22	.40	.39	14.0
14	.94	.59	.79	.49	9.8
15	.88	.50	.71	.44	10.8
16	.88	.47	.69	.47	11.0
17	.81	.50	.66	.34	11.3
18	.94	.25	.63	.71	11.7
19	.88	.63	.76	.33	10.1
20	.84	.47	.67	.41	11.3
21	.72	.28	.50	.44	13.0
22	.69	.47	.58	.23	12.2
23	.91	.48	.72	.51	10.7
24	.88	.65	.77	.31	10.0
25	.94	.59	.79	.49	9.8

ν 70	P_H	P_L	p	r	Δ
26	.91	.56	.75	.45	10.3
27	.78	.61	.70	.20	10.9
28	.91	.31	.64	.63	11.6
29	.84	.47	.67	.41	11.3
30	.91	.41	.69	.56	11.1
31	.97	.56	.80	.60	9.6
32	.91	.59	.77	.42	10.1
33	.97	.53	.79	.62	9.7
34	.84	.63	.74	.26	10.4
35	.91	.44	.70	.56	10.9
36	.94	.41	.71	.61	10.8
37	.84	.28	.57	.56	12.3
38	.88	.69	.79	.27	9.7
39	.84	.41	.64	.46	11.6
40	.94	.56	.78	.51	10.0
41	.81	.47	.65	.37	11.5
42	.84	.53	.71	.33	10.8
43	.94	.34	.68	.66	11.2
44	.84	.50	.68	.38	11.1
45	.97	.59	.82	.58	9.4
46	.94	.50	.75	.56	10.3
47	.97	.47	.77	.65	10.1
48	.91	.63	.78	.39	9.9
49	.88	.41	.66	.51	11.3
50	.75	.47	.61	.30	11.8

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบ เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ

แบบทดสอบ

เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ

1. ข้อใดคือลักษณะสำคัญของยาเสพติดให้โทษ
  - ก. ทำให้มีความสุขกาย สบายใจ
  - ข. เป็นอันตรายต่อร่างกาย และจิตใจ
  - ค. บำรุงร่างกายให้สมบูรณ์ แข็งแรง
  - ง. เป็นขนม ของกินสำหรับเด็ก
2. คนที่ติดยาเสพติดแล้ว เมื่อหยุดเสพแล้วจะมีอาการเป็นอย่างไร
  - ก. มีอารมณ์เป็นปกติ
  - ข. ง่วงเหงา หาวนอน
  - ค. กระวนกระวายใจ
  - ง. สนุกสนาน รื่นเริง
3. เมื่อติดยาแล้ว จะเสพยาครั้งต่อ ๆ ไปเป็นจำนวนเท่าใด
  - ก. มากขึ้น
  - ข. เท่าเดิม
  - ค. น้อยลง
  - ง. ไม่นานนอน
4. ยาเสพติดให้โทษ มีลักษณะเป็นอย่างไร
  - ก. เป็นผง
  - ข. เป็นเม็ด
  - ค. เป็นน้ำ
  - ง. เป็นผง เม็ด และน้ำ

5. ชื่อต่อไปนี้ ชื่อใดไม่ใช่ยาเสพติด

- ก. เพนนิซิลิน
- ข. เฮโรอีน
- ค. มอร์ฟีน
- ง. กัญชา

6. การฉีกยาเสพติดเข้าสู่ร่างกาย ฉีกที่ใด

- ก. ที่หัวใจ
- ข. เขาเส้นเลือด
- ค. บริเวณที่มีบาดแผล
- ง. ตรงที่ใดก็ได้

7. วิธีเสพยาเสพติดได้อย่างไร

- ก. กิน
- ข. สูบ
- ค. ฉีด
- ง. ทั้งกิน สูบ และฉีด

8. สิ่งที่เป็นต้นตอของยาเสพติดทั้งปวง คืออะไร

- ก. ฝิ่น
- ข. กัญชา
- ค. มอร์ฟีน
- ง. เฮโรอีน

9. ยาเสพติดชนิดใด มีฤทธิ์ร้ายแรงที่สุด

- ก. ฝิ่น
- ข. กัญชา
- ค. มอร์ฟีน
- ง. เฮโรอีน

10. มักพบเชื้อที่ศึกษาศัพทิก แอบเสพยาไตใด
- ก. ทองน้ำ
  - ข. ทองคริว
  - ค. ทองนอน
  - ง. ทองเวียน
11. เชื้อโรดีนมีชื่อที่คนทั่วไปเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร
- ก. มอร์เฟีย
  - ข. เหลาแหง
  - ค. ยามา
  - ง. ผงขาว
12. L.S.D. เป็นยาเสพทิกประเภทใด
- ก. กระจุนประสาท
  - ข. กคประสาท
  - ค. หลอนประสาท
  - ง. ระวังประสาท
13. ยาเสพทิกประเภทกระจุนประสาทคือข้อใด
- ก. ยามา
  - ข. ยาขยัน
  - ค. เหลาแหง
  - ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
14. สาเหตุที่ผู้ศึกษาศัพทิกได้เสื่อแขนยาวเพราะอะไร
- ก. อากาศหนาว
  - ข. แดดร้อน
  - ค. เป็นโรคผิวหนัง
  - ง. ปกปิดรอยเข็มฉีดยา

15. มือของผู้ที่ศึกษาเสพติก จะมีลักษณะเป็นอย่างไร
- สกปรกเลอะเทอะ
  - เป็นคราบเหลืองสกปรก
  - มือลอกออกเป็นสะเก็ด
  - สะอาดอยู่เสมอ
16. คนที่ศึกษาเสพติก มักจะมีอารมณ์เป็นเช่นไร
- โมโหจนเจ็บปวดผิดปกติ
  - เงิบเฉยเฉื่อยชา
  - อารมณ์เป็นมีความสุข
  - มีอารมณ์เหมือนปกติ
17. เมื่อภาคเจ็บแล้วกินยาระงับปวดมากๆ จะเป็นอย่างไร
- ทำให้หายใจเร็วขึ้น
  - ทำให้ศึกษาได้
  - ทำให้เคยชิน
  - ทำให้แผลหายทันที
18. คนที่ศึกษาจะหาเงินไปซื้อยาได้โดยวิธีใด
- ขอยืมเงินจากเพื่อน
  - หยิบยืมจากญาติพี่น้อง
  - ลักเล็กขโมยนอบ
  - ถูกทั้งสามข้อ
19. ลักษณะใบหน้าของผู้ที่ศึกษาเสพติก กือข้อใด
- หน้าตาขมขมเสมอ
  - มีน้ำตาน้ำมูกไหลเสมอ
  - หน้าทรมาน ผิวหยาบกร้าน
  - หน้าตาแดง บวมฉุ

20. คนที่ศึกษามากจะมีการติดต่อกับใคร
- พ่อตา ย่า เสพติค และ ผู้ที่ศึกษา
  - ครู อาจารย์ ทุกคน
  - พ่อแม่ พี่น้อง
  - เพื่อนฝูง
21. เด็กบางคนถูกบังคับให้ศึกษา เสพติค เพราะเหตุใด
- จะได้มีเพื่อน
  - เพื่อให้ตกลงขงยา
  - เป็นคนพาล เกเร
  - ต้องการเอาไว้งาน
22. เมื่อเด็กมีปัญหาทุกข้อใจ จะหาทางออกด้วยวิธีใด
- ขยันทำงานบ้าน
  - อ่านหนังสือ
  - กินยาระงับประสาท
  - ออกกำลังกาย
23. เด็กจะเริ่มลักเล็กขโมยน้อยจากที่ใดก่อนบ้าง
- บ้าน และ รานคา
  - รานคา และ วัด
  - บ้าน และ โรงเรียน
  - โรงเรียน และ รานคา
24. ข้อต่อไปนี้ ข้อใดเป็นลักษณะของผู้ที่ศึกษา เสพติค
- พูดมาก เพ้อเจ้อ
  - สนุกสนาน ราว เริง
  - ไม่สนใจการเรียน
  - สนใจการเรียนมากขึ้น

25. คนที่ศึกษาชอบสวมแว่นตาสีเข้มเพราะอะไร
- ทำให้ลูกโลกเพิ่มขึ้น
  - ป้องกันแสงแดด
  - เพื่อปิดซ่อนดวงตา
  - เขาชอบความมืด
26. ลักษณะทางกายของคนที่ศึกษา ที่สังเกตได้คือข้อใด
- มีเหงื่อออก นอนหลับสบาย
  - เหงื่อออกมาก กลืนตัวแรง
  - ร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง
  - แข็งแรง แคบอมสูง
27. เด็กเข้าใจผิดคิดว่ายาเสพติดเป็นขนมเพราะเหตุใด
- มีรสหวาน
  - มีกลิ่นหอม
  - มีรูปร่างคล้ายกัน
  - มีราคาถูกมาก
28. อะไรเป็นผลร้ายของยาเสพติดที่มีต่อผู้เสพ
- ร่างกายอ่อนเพลีย
  - สุขภาพเสื่อมโทรม
  - รู้สึกเบื่ออาหาร
  - ถูกทั้งสามข้อ
29. อาการ "ลงแดง" จะเกิดขึ้นเมื่อใด
- เสพยาเสพติดมาก
  - เสพยาบ่อยเกินไป
  - ไม่ไค้เสพยาเลย
  - เสพยาน้อยเกินไป

30. ยาเสพติดมีผลร้ายต่อมนุษย์เพศ ทำให้เกิดเป็นอะไรได้

- ก. มะเร็ง
- ข. โรคจิต
- ค. อัมพาต
- ง. วัณโรค

31. คนคิดบวชอาจจะทำผิดกฎหมายได้เมื่อใด

- ก. เกิดอาการอยากบวช
- ข. เกิดการเจ็บป่วย
- ค. มีรายได้น้อย
- ง. มีการศึกษาคำ

32. คำกล่าวต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

- ก. มีราคาถูกลงเรื่อยๆ
- ข. มีราคาแพงมาก
- ค. ใช้ได้เฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้น
- ง. โทษมากกว่าโทษ

33. ยาเสพติดมีฤทธิ์ต่อระบบประสาทอย่างไร

- ก. สร้างประสาท
- ข. บำรุงประสาท
- ค. กดประสาท
- ง. รักษาประสาท

34. ผู้ผลิตยาเสพติดเพื่อนำไปขาย มีโทษอะไร

- ก. ประหารชีวิต
- ข. ปรัง
- ค. จำคุก
- ง. ทั้งจำคุก และปรัง

35. รัฐบาลเล็งงบประมาณมีหลายล้านบาท เพื่อทำอะไร
- ผลิตยาเสพติด
  - ซื้อยาเสพติด
  - ปราบปรามผู้ค้ายาเสพติด
  - ถูกทุกข้อ
36. คนทั่วไปมีความรู้สึกอย่างไรกับผู้ค้ายาเสพติด
- สงสารและเห็นใจ
  - ต่างก็พากันรังเกียจ
  - เห็นเป็นเรื่องธรรมดา
  - ชมเชยว่าเป็นคนกล้าทดลอง
37. ถ้าประชาชนศึกษากันมาก จะมีผลต่อส่วนรวมอย่างไร
- ทำให้ประชาชนคอยคุณภาพ
  - ทำให้ประชาชนมีร่างกายแข็งแรง
  - ประชาชนขยันขันแข็งทำงานหาเงิน
  - เป็นการช่วยเหลือผู้ที่ปลุกฝัน
38. เมื่อเด็กเจ็บไข้ไม่สบายควรทำอย่างไร
- หนีบยามากินเอง
  - ปรึกษากับเพื่อนฝูง
  - บอกผู้ใหญ่ให้ดูทราบ
  - ปล่อยให้หายไ้เอง
39. เมื่อเด็กมีปัญหาไม่สบายใจ ควรไปปรึกษากับใคร
- เพื่อน
  - พ่อแม่
  - ครูอาจารย์
  - ถูกทั้ง ข. และ ค.

40. เมื่อพบเห็นผู้ศึกษา ควรบอกให้ใครทราบก่อน
- เพื่อน
  - ผู้ใหญ่
  - น้อง
  - ใครก็ได้
41. ระยะเวลาใดที่เด็กควรพักผ่อนอยู่กับครอบครัว
- เวลาเช้า
  - ตอนกลางวัน
  - เมื่อมีเวลาว่าง
  - ในวันพระ
42. เราสามารถช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างไร
- รับอาสาซื้อขายยาเสพติดให้
  - ชี้แจงให้เห็นผลร้ายของยาเสพติด
  - พาตำรวจมาทำการจับกุม
  - แนะนำการเสพยาเสพติดที่ถูกต้องวิธี
43. ข้อใดเป็นผลเสียต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม
- ถ้าประชาชนไม่ได้รับการศึกษาสูง
  - ถ้าพลเมืองมีรายไ้มาก
  - ประชาชนมีความเป็นอยู่ดี
  - พลเมืองมีสุขภาพไม่แข็งแรง
44. คำกล่าวเกี่ยวกับยาเสพติดข้อใดที่นักเรียนคิดว่าถูกต้องที่สุด
- "มักคิดได้ง่าย แต่เลิกยาก"
  - "ใช้ใจเฉพาะผู้ชายเท่านั้น"
  - "มีขายตามร้านขายยาทั่วไป"
  - "มีผลร้ายแรงในการเสพครั้งแรก"

45. ควรแนะนำผู้ที่คิดยาแล้ว ไปรักษาที่ใด
- ร้านขายยาทั่วไป
  - คลินิกหมอเอกชน
  - ไปหาหมอรศน์ามนตร์
  - โรงพยาบาลประจำจังหวัด
46. ขอความใ้คที่นักเริ่บนควรรทำตาม
- ไว้ใจคนแปลกหน้า
  - รับหรีจจากคนแปลกหน้า
  - รับขนมลูกกวาดจากคนแปลกหน้า
  - ปฏิเสธรับของจากคนแปลกหน้า
47. การทำตามอย่างเพื่อนทกอย่าง จะมีผลอย่างไร
- เราจะไ้คมีเพื่อนมากขึ้น
  - อาจถูกชักจูงไปในทางที่ผิดไ้ค
  - เกิดความสามัคคีในหมู่เพื่อน
  - ทำให้เกิดการช่วยเหลือกัน
48. ผู้ที่คิดยาเสพติดแล้ว จะรักษาใ้คคยาใ้คหรือไม
- รักษาใ้ค ใ้คเวลาเพียงไม่กี่วัน
  - รักษาใ้ค แต่ต้องใ้คเวเวลานาน
  - ไม่ต้องรักษา ปล่อยให้คยาใ้คเอง
  - รักษาไม่ใ้ค ต้องตายหมคทุกคน
49. นักเริ่บนจะใ้คความรวมมื่อกับตำรวจใ้คอย่างไร
- แนะนำใ้ครหัสของยาเสพติด
  - พยายามหาชื่อยาเสพติดมาใ้ค
  - บอกแหล่งที่ใ้คการคยาเสพติด
  - คิคตามช่วยเหลือตำรวจไปทุกแห่ง

50. นักเรียนควรทำอย่างไรกับปัญหาเสพติด
- ก. พยายามหลีกเลี่ยงหนีห่างไกล
  - ข. ศึกษาโทษและหาทางป้องกัน
  - ค. ทดลองเสพเพื่อรู้แล้วเลิกเสีย
  - ง. เป็นปัญหาของผู้ใหญ่เราอย่าสนใจ

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างคำบรรยายสไลด์แบบสามแบบ

บทสไลด์เรื่องภัยจากยาเสพติดให้โทษ
ตอนที่ 1 ความหมายของยาเสพติดให้โทษ

ภาพที่	คำบรรยายสไลด์
1.	<p>แบบ ก. - ยาเสพติด คือสารใดก็ตามที่เรา^๒รับ^๒เข้า^๒สู่^๒ร่าง^๒กาย^๒แล้ว^๒จะ^๒เกิด^๒เป็น^๒อัน^๒ตราย^๒ขึ้น^๒ทั้ง^๒ทาง^๒จิต^๒ใจ^๒ และ^๒ร่าง^๒กาย^๒</p> <p>แบบ ข. - ยาเสพติดคืออะไร - คือสารใดก็ตามที่เรา^๒รับ^๒เข้า^๒สู่^๒ร่าง^๒กาย^๒แล้ว^๒เกิด^๒เป็น^๒อัน^๒ตราย^๒ทั้ง^๒ทาง^๒จิต^๒ใจ^๒ และ^๒ร่าง^๒กาย^๒</p> <p>แบบ ค. - ยาเสพติด คือสารที่เรา^๒รับ^๒เข้า^๒สู่^๒ร่าง^๒กาย^๒ แล้ว^๒เกิด^๒เป็น^๒อัน^๒ตราย^๒ ท่อ^๒ร่าง^๒กาย^๒ และ^๒จิต^๒ใจ^๒</p>
2.	<p>แบบ ก. - ผู้^๒ที่^๒เส^๒พ^๒ยา^๒เส^๒พ^๒คิ^๒ด^๒ จะ^๒มี^๒ควา^๒ม^๒ตอ^๒ง^๒การ^๒ที่^๒จะ^๒เส^๒พ^๒ส^๒าร^๒นั^๒น^๒เข้า^๒สู่^๒ร่าง^๒กาย^๒อยู่^๒เส^๒ม^๒อ^๒ ซ^๒า^๒ค^๒ไม่^๒ไ^๒ค^๒</p> <p>แบบ ข. - เมื่อ^๒คิ^๒ด^๒ยา^๒เส^๒พ^๒คิ^๒ด^๒แล้ว^๒จะ^๒เป็น^๒อย่าง^๒ไร^๒ - คน^๒ที่^๒คิ^๒ด^๒ยา^๒จะ^๒มี^๒ควา^๒ม^๒ตอ^๒ง^๒การ^๒ยา^๒ และ^๒ตอ^๒ง^๒เส^๒พ^๒ย^๒า^๒นั^๒น^๒อยู่^๒เส^๒ม^๒อ^๒ ซ^๒า^๒ค^๒ไม่^๒ไ^๒ค^๒</p> <p>แบบ ค. - คน^๒ที่^๒คิ^๒ด^๒ยา^๒ จะ^๒มี^๒อา^๒การ^๒ เกิด^๒ควา^๒ม^๒ตอ^๒ง^๒การ^๒ ที่^๒จะ^๒เส^๒พ^๒ส^๒าร^๒นั^๒น^๒อยู่^๒เส^๒ม^๒อ^๒ ซ^๒า^๒ค^๒ไม่^๒ไ^๒ค^๒</p>

ตอนที่ 2 สาเหตุที่ทำให้ศึกษาเพศศึกษาให้โทษ

ภาพ	คำบรรยายสไลด์
1.	<p>แบบ ก. - เป็นเพราะความไม่รู้ เมื่อเห็นยานี้รูปร่างเหมือนทอพีหรือขนม จึงเกิดการเข้าใจผิดคิดว่ายาเป็นของกิน</p> <p>แบบ ข. - ทำไมเด็กบางคนถึงศึกษาได้ละ</p> <p>- เพราะความไม่รู้นะซี เห็นยาเพศศึกษามีรูปร่างคล้ายทอพีหรือขนม เลยเข้าใจผิดคิดว่ายาเป็นของกิน</p> <p>แบบ ค. - เป็นเพราะความไม่รู้ เพียงแคกรูปร่างคล้ายขนมบางอย่าง จึงเกิดการเข้าใจผิด คิดว่ายาเพศศึกษาเป็นของกิน</p>
2.	<p>แบบ ก. - เขาชวนมีความอยากหรืออยากลอง ว่ายาเพศศึกษามีรสชาติเป็นอย่างไรจึงทำให้ศึกษาได้โดยง่าย แม่ว่าจะลองเสพเพียงครั้งหรือสองครั้งก็ตาม</p> <p>แบบ ข. - สาเหตุอื่นที่ทำให้ศึกษาได้มีอีกไหม</p> <p>- มีซี เด็กบางคนก็อยากหรืออยากลองว่ายาเพศศึกษามีรสชาติเป็นอย่างไรกันแน่ จึงทดลองเสพ และทำให้ศึกษาได้แม่ว่าจะเสพเพียงครั้งหรือสองครั้ง เท่านั้น</p> <p>แบบ ค. - เขาชวนทั้งมอง ชอบทดลองเรียนรู้ เพื่อкурสชาติ แต่เกิดพลาดพลั้ง เสพเพียงครั้ง สองครั้งก็ติด</p>

ตอนที่ 3 ผลร้ายของยาเสพติดให้โทษ

ภาพที่	คำบรรยายสไลด์
1.	<p>แบบ ก. - ผู้ที่ติดยาเสพติด มักจะรู้สึกเมื่ออาหารไม่ยกรับประทานอะไร</p> <p>แบบ ข. - ผลร้ายของยาเสพติดเป็นอย่างไรบ้าง</p> <p>- คนที่ติดยาเสพติด จะรู้สึกไม่ยกรับประทานอาหาร</p> <p>แบบ ค. - ผู้ที่เสพยาติดยา จะมีอาการ รู้สึกเมื่ออาหาร ไม่ยกรับประทานอะไร</p>
2.	<p>แบบ ก. - นอกจากนั้นยังทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม ผอมแห้งแรงน้อย</p> <p>แบบ ข. - ینگก็เป็นอันตรายต่อร่างกายนะซี</p> <p>- ไขแล้ว มันทำให้สุขภาพไม่คี่ ผอมแห้งแรงน้อยอีกควบ</p> <p>แบบ ค. - ทำให้ผอมแห้ง เร็วแรงมีน้อย ก่าดังลดถอย สุขภาพไม่คี่</p>
3.	<p>แบบ ก. - และในบางรายถ้าไม่คี่เสพยาติดยาเป็นเวลานาน อาจทำให้ถึงกับมีอาการลงแคงคี่</p> <p>แบบ ข. - ถ้าเกิดอยากยาแล้วไม่คี่เสพจะเป็นอย่างไร</p> <p>- จะหงุคหงิก กระวนกระวายใจ และอาจถึงขั้นลงแคงคี่</p> <p>แบบ ค. - ผู้ติดยาติดยา จะหงุคหงิกเมื่ออยากยา เมื่อไม่คี่มันมา อาจจะทำให้ลงแคง</p>

ตอนที่ 4 การป้องกันการเล่นพิศ

ภาพที่	คำบรรยายสไลด์
1.	<p>แบบ ก. - ไม่ควรทดลองชิมหรือเสพ เพราะอาจทำให้ติดยาเสพติดได้โดยง่าย</p> <p>แบบ ข. - เราจะป้องกันการเล่นพิศได้อย่างไร</p> <p>- ต้องไม่ทดลองชิมหรือเสพ เพราะอาจทำให้ติดยาได้</p> <p>แบบ ค. - อย่าเที่ยวลองชิมเล่น เห็นเป็นเรื่องสนุก อาจจะทุกข์เมื่อพลังพลาก ตกเป็นทาสยาเสพติด</p>
2.	<p>แบบ ก. - ไม่ใช่หรือหิบบามากินเอง เพราะยาบางชนิดมีอันตราย</p> <p>แบบ ข. - เด็กไม่ควรหิบบามากินหรือใช้เอง เพราะอะไร</p> <p>- เพราะยาบางอย่าง เป็นอันตรายร้ายแรงสำหรับเด็ก</p> <p>แบบ ค. - อย่าได้หิบบยา ไปรักษาตามลำพัง เพราะยาบางอย่าง อย่าง มีอันตรายร้ายแรง</p>
3.	<p>แบบ ก. - เมื่อเด็กรู้สึกไม่สบาย ควรบอกผู้ใหญ่หรือพยาบาลเพื่อที่จะได้พาไปหาแพทย์</p> <p>แบบ ข. - ถ้าเด็กไม่สบายควรทำอย่างไร</p> <p>- เด็กควรบอกผู้ใหญ่หรือพยาบาล เพื่อจะได้พาไปหาแพทย์</p> <p>แบบ ค. - เมื่อเด็กไม่สบาย ควรบอกกับผู้ใหญ่ เพื่อให้ท่านพาไปหาแพทย์เพื่อรักษา</p>

บทคัดย่อ

การศึกษารูปแบบของคำบรรยายสไลด์เทป ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทคัดย่อ

ของ

อรรถพล เรืองบุรพ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2524

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบค่าบรรยายสไลด์เทปสามแบบ คือ แบบบรรยาย แบบสนทนา และแบบคำคล้องจอง ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสรรพวิทยาสงเคราะห์ อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองสามกลุ่ม กลุ่มละ 40 คน คือกลุ่มทดลอง ก., ข. และ ค. โดยให้เรียนจากสไลด์เทปที่มีค่าบรรยาย แบบบรรยาย แบบสนทนา และแบบคำคล้องจองความลำคัม หลังจากทุกกลุ่มเรียนครบ กลุ่มละสี่ครั้งแล้ว ได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวันต่อมา แล้วนำข้อมูล มาวิเคราะห์โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม ที่เรียนจาก สไลด์เทปที่มีค่าบรรยายต่างแบบกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนที่ต่างกันทั้งสามกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01
2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางการเรียน และแบบของค่าบรรยาย สไลด์เทป มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE EFFECT OF DIFFERENT FORMATS OF NARRATION IN SLIDE-TAPE
THAT EFFECT TO COGNITIVE LEARNING ACHIEVEMENT
IN PRATHOM SUKSA 5 CIVICS

AN ABSTRACT

BY

ARDTAPON RUANGBUROB

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1981

The purpose of this study was to compare the effect of three formats of narration in slide-tape: talk, dialogue and poetry, on cognitive learning achievement in Prathom Suksa 5 Civics.

The subjects were 120 students randomly selected from Prathom Suksa 5 in Sanphaya Songkhroa school in Chainat. They were divided into three groups, A, B and C of 40 in each. The group A, B and C studied from slide-tape with talk, dialogue and poetry. All subjects took a test one day later, after they studied for four periods. The scores then statistically analyzed by using two-factor analysis of variance.

The findings were as follows:

1. No significant differences were found among the three groups who studied from three formats of narration in slide-tape but the amount of students' learning in three groups with two levels of student ability were significant differences at 0.1 level.

2. There were no interaction between student ability and type of narration in slide-tape.